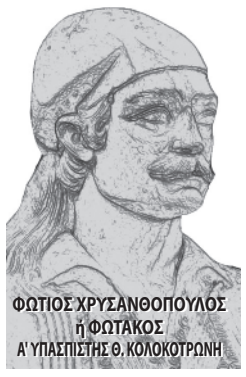

Τα Μαγούλιανα

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Ταχ. Γραφείο Κ.Δ.Α. Αριθμός Άδειας 01-4943

PRESS POST X+5 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

www.magouliana.gr
www.fb.com/magouliana
www.twitter.com/magouliana

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ • ΤΕΥΧΟΣ 82 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2017

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ. Σε λαϊκή συνέλευση καλεί τους κατοίκους του χωριού, το Σάββατο 12 Αυγούστου, στις 11 το πρωί στην αίθουσα του Δημοτικού Σχολείου, ο κοινοτάρχης Αθανάσιος Κανελλόπουλος.
Σκοπός της συνέλευσης είναι η ενημέρωση των κατοίκων και συζήτηση των θεμάτων που αφορούν την κοινότητα.

Καθαριότητα, μια πονεμένη ιστορία

Τα προβλήματα με την καθαριότητα του χωριού, όχι μόνο συνεχίζονται αλλά διαρκώς οξύνονται. Τα τελευταία χρόνια κάθε καλοκαίρι το χωριό αντιμετωπίζει σοβαρά ζητήματα με την κοπή των χορταριών. Παλιότερα ο Δήμος Γορτυνίας διέθετε κάποιους εποχικά εργαζόμενους για δύο ημέρες, που απλά επιμελούνταν κάποια κεντρικά σημεία. Από πέρυσι δεν υπάρχει ούτε αυτό.
Την περσινή χρονιά ο Σύλλογος μπορεί να μη διέθεσε κάποιο χρηματικό ποσό για το συγκεκριμένο σκοπό, αλλά μέλος του εργάστηκε αρκετές μέρες ώστε να ευπρεπιστούν τουλάχιστον τα κύρια σημεία. Ο Σύλλογος ανταποκρίθηκε άμεσα και φέτος στο αίτημα του κοινοτάρχη **Θανάση Κανελλόπουλου** και σε συνεργασία κόπηκαν κλαδιά, χορτάρια, καθαρίστηκαν πολλά μέρη σ' ολόκληρο το χωριό. Έγινε επίσης αμμοβολή στις βρύσες. Το τελικό αποτέλεσμα είναι ικανοποιητικό. Ο Σύλλογος διέθεσε 150 ευρώ και δύο συμπατριώτες μας, που επιθυμούν την ανωνυμία, διέθεσαν από 100 ευρώ έκαστος για τον παραπάνω σκοπό.

Τη παιδική χαρά φρόντισε να είναι καθαρή ο **Χρήστος Μπούμπουλης**. Είναι κάτι που κάνει αθόρυβα, αλλά αποτελεσματικά, τα τελευταία χρόνια. Ο Σύλλογος απλά διέθεσε ένα μικρό ποσό για αλλαγή μιας σπασμένης κούνιας για μωρά. Επίσης δόθηκαν κάποια χρήματα για να γίνουν τσιμεντοστρώσεις.

Τώρα, όσο αφορά τα σκουπίδια λόγω του γνωστού προβλήματος στο Δήμου Γορτυνίας οι κάδοι θα βρίσκονται σε σημεία στην έξοδο του χωριού, ώστε να αποφευχθούν δυσοσμίες και υπερχειλίσεις τους εντός του οικισμού.

Τις ημέρες αυτές το χωριό γεμίζει από κόσμο και επόμενο είναι να είναι αυξημένος ο όγκος των απορριμμάτων. Παρακαλούνται οι κάτοικοι να δείξουν κατανόηση.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΕ ΚΟΙΝΗ ΔΡΑΣΗ – ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ - ΕΛΠΙΔΑΣ

Ας κρατήσουν οι χοροί

Μπορεί οι φόροι να αυξάνουν και οι μισθοί με τις συντάξεις να μειώνονται. Μπορεί πλέον όλο και λιγότεροι να μπορούν να ανταποκριθούν στα φοροεισπρακτικά μέτρα που μας έχουν επιβάλει. Υπάρχουν όμως πράγματα που πρέπει να γίνουν. Όπως είναι οι εκδηλώσεις του Δεκαπενταύγουστου στο χωριό. Ο Σύλλογος δεν είχε άλλη επιλογή από το να τις στηρίξει. Μπορεί το «Αντάμωμα» φέτος να μη γίνει, αλλά τις ημέρες εκείνες έχουν προγραμματιστεί εκδηλώσεις.

Στη συνεδρίαση του Συλλόγου που έγινε την Τρίτη 11 Ιουλίου παραβρέθηκε, ύστερα από πρόσκληση, και ο Γιώργος Σκοτίδας. Τα μέλη του δ.σ. και ο νέος ενοικιαστής του καφενείου συμφώνησαν να γίνει μια λαϊκή βραδιά στην πλατεία την Κυριακή 13 Αυγούστου και τη Δευτέρα 14 Αυγούστου το πανηγύρι της Παναγίας με παραδοσιακό τοπικό συγκρότημα. Θα ακολουθήσει πάρτι στο χώρο της Αποθήκης, τις πρώτες μεταμεσονύχτιες ώρες.

Ο Σύλλογος θα καλύψει τα έξοδα της μουσικής μπάντας που θα παίξει την Κυριακή και ο κ. Σκοτίδας θα αναλάβει όλα τα υπόλοιπα.

➢Οι νέοι θα πραγματοποιήσουν το πάρτι τους την Κυριακή 13 Αυγούστου, στην «Αποθήκη».

Στηρίζουμε χωριό – καφενείο

Τώρα που οι ψευδαισθήσεις τελείωσαν, χρέος και υποχρέωση όλων μας είναι να στηρίξουμε κάθε προσπάθεια που γίνεται. Το σημαντικό ερώτημα πλέον δεν είναι αν το χωριό μπορεί να σωθεί, αλλά εάν πρέπει να σωθεί. Εμείς πιστεύουμε ότι τα Μαγούλιανα πρέπει να επιβιώσουν.

- **Κυριακή 13 Αυγούστου**. Λαϊκή Βραδιά στον πλάτανο.
- **Κυριακή 13 Αυγούστου.** Πάρτι Νέων στην «Αποθήκη».
- **Δευτέρα 14 Αυγούστου.** Το πανηγύρι της Παναγίας με παραδοσιακό τοπικό συγκρότημα. Θα ακολουθήσει πάρτι στην «Αποθήκη».

Το καφενείο στο χωριό ακόμα δεν λειτουργεί έτσι όπως θα έπρεπε, με τις ευθύνες να μοιράζονται σε όλους. Από τον Σύλλογο που θεώρησε ότι θα προχωρήσουν όλες οι διαδικασίες γρήγορα, από τον νέο ενοικιαστή που τους τελευταίους δυο μήνες δεν έχει δώσει στο κατάστημα την εμφάνιση που του αρμόζει και τη δημοτική αρχή η οποία είναι κυριολεκτικά πνιγμένη στο βουνό των προβλημάτων.

Μπορεί η τελευταία, ύστερα από πολύμηνη καθυστέρηση, να κάλεσε τον νέο μισθωτή να υπογράψει, αλλά οι ελλείψεις ακόμα και σήμερα εξακολουθούν να είναι σοβαρές. Οφείλουμε να υπενθυμίσουμε στην δημοτική αρχή ότι τόσο το καφενείο όσο και ο ξενώνας στερούνται τα βασικά. Όσο και να ακούγεται περίεργο ακόμα δεν έχουν ρελέ για τη περίπτωση διαρροής από το ρεύμα! Σωστά διαβάσατε. Ο Δήμος Γορτυνίας προχώρησε στη μίσθωση χωρίς να έχει ελέγξει αν το κτίριο τηρεί τους όρους της ασφάλειας από ηλεκτροπληξία!

Το ότι καφενείο και ξενώνας λειτουργούσαν έτσι τόσα χρόνια δε σημαίνει ότι η κατάσταση αυτή μπορεί να διαιωνίζεται. Ερώτηση: τα καταστήματα στη Δημητσάνα ή στη Βυτίνα λειτουργούν χωρίς να έχουν προηγουμένως ελεγχθεί; Πώς δόθηκαν οι άδειες;

➢Τις ημέρες πριν και ενδεχομένως μετά το Δεκαπενταύγουστο, να γίνουν κάποιες δραστηριότητες κυρίως για μικρούς, αλλά και για μεγάλους. Ακριβείς ημερομηνίες θα ανακοινωθούν στην σελίδα του Συλλόγου στο facebook.

➢Το πρόγραμμα των εκδηλώσεων πρέπει να είναι κάτι το δυναμικό, δεν πρέπει να φτιάχνεται από ένα γραφείο στην Αθήνα. Από την εμπειρία που αποκτήσαμε τα προηγούμενα χρόνια είδαμε ότι κάποιες δράσεις εξαρτώνται από την διάθεση του κόσμου για συμμετοχή. Επειδή δεν θέλουμε να κάνουμε σχέδια επί χάρτου, όποιος έχει κάποια καλή ιδέα εκεί θα είμαστε να την υλοποιήσουμε όλοι μαζί.

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΣ

Ο Σύλλογος θα διεξάγει λαχειοφόρο με κλήρους του ενός ευρώ για την κάλυψη των εξόδων των καλοκαιρινών εκδηλώσεων, των παγίων εξόδων του και των άλλων αναγκών του χωριού.

Όποιος συμπατριώτης μας θέλει να προσφέρει κάτι ως δώρο για την λαχειοφόρο να επικοινωνήσει με τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου. Τα τηλέφωνά τους θα τα βρει στην ταυτότητα της εφημερίδας.

Ποιος θα βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά

Εξελίξεις αναμένονται στη διοίκηση του Πανελληνίου Συλλόγου Μαγουλιανιτών από το Σεπτέμβριο. Ο Άγγελος Αλεξόπουλος ανακοίνωσε την παραίτηση από πρόεδρος, έξι μήνες μετά τις εκλογές της Κυριακής 29 Ιανουαρίου 2017. Διαψεύστηκαν έτσι οι προσδοκίες που είχαν καλλιεργηθεί ότι ο Σύλλογος βρήκε νέο άνθρωπο που θα μείνει πολλά χρόνια στο τιμόνι του Συλλόγου.

Δυστυχώς προέκυψαν νέα δεδομένα που πρέπει να σεβαστούμε και να προσαρμοστούμε σ' αυτά. Ο Σύλλογος δεν μπορεί να διοικηθεί εξ' αποστάσεως, καθότι ο Άγγελος πλέον απουσιάζει αρκετές ημέρες στο εξωτερικό λόγω της εργασίας του..

Το παρόν δ.σ. θα κληθεί να εκλέξει νέο πρόεδρο, ο οποίος θα πρέπει να λάβει δύσκολες αποφάσεις που θα καθορίσουν τη τύχη του χωριού τις επόμενες δεκαετίες.

Π.Μαρ.

Οικονομική ενίσχυση – συνδρομές για τον σύλλογο και την εφημερίδα!

Στο ταμείο κάθε τράπεζας σ' όλο τον κόσμο, από το σπίτι σας ή το γραφείο, μπορείτε να καταθέσετε την ενίσχυσή σας απλά, γρήγορα, αξιόπιστα.
Στην τραπεζική συναλλαγή προσθέσετε το ονοματεπώνυμό σας. ΔΙΚΤΥΟ ΝΕΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ – EUROBANK
Κωδικός IBAN: **GR6102606300000020200838001** ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

Λίγη ντροπή ρε!

Μια ενδιαφέρουσα ιστορία που αλιεύσαμε στα τοπικά μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Το παρακάτω συμβάν έγινε στις αρχές Μαΐου στην Γορτυνία και η αναδημοσίευσή του κρίνεται απολύτως αναγκαία, ώστε ακόμη και ο πιο δύσπιστος αναγνώστης να συνειδητοποιήσει το πρόβλημα από τις σοβαρές ελλείψεις σε ασθενοφόρα. Να καταλάβει κανείς που ζούμε.

Ο τίτλος του κειμένου είναι: ***«Η Οδύσσεια ενός τραυματισμένου στην Αρκαδία».***

«Ξεκινώντας με τη λέξη ντροπή… Ταξιδεύοντας για μακρινό χωριό της Γορτυνίας σε κάποιο σημείο πριν στρίψουμε για Λουτρά Ηραίας, ενώ προχωρούσα στο δρόμο με το αυτοκίνητό μου, κάποιο παλικάρι άθελα του πάντα, ήρθε και έπεσε με ταχύτητα από πίσω μου με αποτέλεσμα να χτυπήσω το κεφάλι μου στον ουρανό και να πονάω υπερβολικά… Κατεβαίνοντας από το αυτοκίνητο είχα πολύ ζαλάδα και από τη μύτη μου έτρεχαν κίτρινα υγρά, και ταυτόχρονα μούδιασε το κεφάλι μου…

Γιατί τα λέω όλα αυτά; Ασθενοφόρο ούτε στα Τρόπαια αλλά ούτε και στη Δημητσάνα υπήρχε. Περιμένοντας ασθενοφόρο, που για να έρθει από Τρίπολη έκανε μια ώρα και κάτι, απόλυτα φυσιολογικό για την απόσταση.

Ρε σεις, αν είχα μια εσωτερική αιμορραγία που ακόμα δεν το ξέρω, θα είχα πεθάνει στο δρόμο περιμένοντας βοήθεια από Τρίπολη.

Κανένας μα κανένας περαστικός δεν σταμάταγε για να με πάει έως το κέντρο υγείας. Δεν με έπαιρνε κανείς, όλοι μα όλοι τους είχαν δουλειές. Ρε ανθρωπιά μηδέν, ρε πείτε ότι ήταν το παιδί σας ή μια έγκυος γυναίκα… Ντροπή ρε… Συνάνθρωπος χτυπημένος στο δρόμο και όσοι πέρναγαν ή ήταν εκεί, είχαν όλοι δουλειές. Λυπάμαι τα παιδιά μου και τα παιδιά όλων μας, τίποτε άλλο…».

✦ *Θα έφριττε κανείς διαβάζοντας κάποια σχόλια – αναρτήσεις στο παραπάνω κείμενο. Είπαμε, καλό πράγμα ο δημόσιος λόγος, αλλά τόση βλακεία και χυδαιότητα…*

Στο έλεος διαρρηκτών και ληστών

Με διαρρήξεις, κλοπές και ληστείες σημαδεύτηκε ο Ιούνιος που πέρασε, στα Μαγούλιανα. Θρασύτατη ένοπλη ληστεία έγινε στις 30 Μαΐου. Τρεις κουκουλοφόροι εισέβαλλαν τη νύχτα στο σπίτι συγχωριανής μας. Την ακινητοποίησαν βάζοντας στο λαιμό της μαχαίρι και της πήραν χρήματα και τα χρυσαφικά που φορούσε.

Το κακό δεν σταμάτησε εδώ. Λίγες μέρες αργότερα έγιναν γνωστά άλλα τρία νέα κρούσματα διαρρήξεων και κλοπών. Μαγουλιανίτες που βρέθηκαν στο χωριό για να περάσουν το σαββατοκύριακο βρήκαν τις εισόδους των σπιτιών τους παραβιασμένες. Μπορεί να μην έλειπαν από μέσα αντικείμενα αξίας, αλλά είναι άγριο πράγμα να βλέπεις το σπίτι σου παραβιασμένο, τα πράγματα σου ανακατεμένα και άλλα να λείπουν.

Στο πρόσφατο παρελθόν παραβιάστηκε τουλάχιστον δύο φορές ο ναός των Αγίων Αποστόλων, στο νεκροταφείο. Αραιά και που υπήρξαν περιστατικά εξαπάτησης μόνιμων ηλικιωμένων κατοίκων, κυρίως από πλανόδιους πωλητές.

Όμως, οι συνθήκες που διαμορφώνονται τώρα στο χωριό δείχνουν ότι το πράγμα ξέφυγε. Η ζώσα πραγματικότητα φανερώνει ότι η κατάσταση είναι ανεξέλεγκτη. Πλέον όλοι ανησυχούμε με την αύξηση της εγκληματικότητας. Μας προβληματίζει τόσο η αποθράσυνση αυτών του τελούν τέτοια αδικήματα, όσο και η συμπεριφορά των διωκτικών αρχών. Στα παλιότερα συμβάντα οι δράστες παραβίαζαν την πόρτα της εκκλησίας των Αγίων Αποστόλων για το παγκάρι. Τώρα δεν διστάζουν να μπουκάρουν σε σπίτια οπλισμένοι και με την απειλή βίας να αποσπούν χρήματα.

Επόμενο ήταν οι κακοποιοί να φύγουν από «εύκολους στόχους» και να πάνε σε στόχους «χαμηλού ρίσκου». Οι μόνιμοι κάτοικοι είναι ηλικιωμένοι, άρα ευάλωτοι. Δεν έχουν τη δυνατότητα να αντιδράσουν σε τέτοια περιστατικά βίας.

Από την άλλη μεριά, καλά είναι τα αστυνομικά «άλλοθι», ότι φταίνε τα μέτρα αποσυμφόρησης των φυλακών, το καθεστώς χορήγησης αδειών στους κρατούμενους, οι ελλείψεις προσωπικού κ.ο.κ. Καλύτερα όμως είναι να υπάρξει εξιχνίαση αυτών των διαρρήξεων και ειδικά της ληστείας.

«Στρατιωτική» η Ανάσταση

Λίγο νωρίτερα ήρθε φέτος η Ανάσταση στα Μαγούλιανα. Ποιος νοιάζεται αν ο Ιησούς αναστήθηκε το απόγευμα του Σαββάτου και όχι στις 12 τα μεσάνυχτα ή κάποια άλλη ώρα της Κυριακής; Είναι γνωστά τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το χωριό με την τοποθέτηση νέου ιερέα.

Ο πάτερ Εμμανουήλ, αντικαταστάτης του παπά Θοδωρή Κονδύλη, λειτούργησε κάποιες μέρες τις μεγάλης εβδομάδας. Οι μόνιμοι κάτοικοι και επισκέπτες παρακολούθησαν με κατάνυξη και ευλάβεια την Ανάσταση. Μάλιστα, κατόπιν προτροπής του νέου ιερέα οι πιστοί συμμετείχαν στη λειτουργία ψάλλοντας πολλούς αναστάσιμου ψαλμούς. Αυτό συγκίνησε…

Αν η συγκίνηση περίσσεψε, η ελπίδα ζωντάνεψε. Ξύπνησε μνήμες η κοινοποίηση στο facebook φωτογραφιών με τον στολισμένο επιτάφιο την Μεγάλη Παρασκευή 14 Απριλίου.

@ Χρυσούλα Τζαβάρα: «Θεού θέλοντας και καιρού επιτρέποντος έγινε η λειτουργία της Μ. Παρασκευής στο αγαπημένο μου χωριό! Εύχομαι σε όλους καλή Ανάσταση με υγεία πάνω από όλα».

Το Μεγάλο Σάββατο, λίγο πριν από τις 11 το βράδυ, ο Παντελής μάς εύχεται «Χρόνια πολλά, καλή Ανάσταση. Αν και στα Μαγούλιανα τον Αναστήσαμε…».

@ Ηλίας Καϊμακάμης: «Στρατιωτική» η Ανάσταση στο χωριό μας… Χρόνια πολλά Παντελή.

@ Θεόδωρος Κολόσακας: Βύσματα!

@ Λίτσα Ζούβελου: Πάντα πρωτοπόρα τα Μαγούλιανα.

@ Αναστάσιος Ζούβελος - Ευαγγελία Μαρκάκη: Έ, τότε λοιπόν Χριστός Ανέστη!

@ Γιάννης Πυρπυρής: Και του χρόνου με υγεία!

@ Άγγελος Αλεξόπουλος: Ήταν τέλεια!

➤Τώρα στα Μαγούλιανα Θεία λειτουργία τελείται όταν το επιτρέπει το πρόγραμμα του πάτερ Εμμανουήλ, άμισθου ιερέα με έδρα τον Άγιο Χαράλαμπο Δημητσάνας. Το θετικό είναι ότι η καμπάνα χτυπάει τουλάχιστον μια φορά το μήνα. Εμείς πάντως εξακολουθούμε να ελπίζουμε ότι θα βρεθεί λύση στο πρόβλημα με την τοποθέτηση ιερέα με έδρα τα Μαγούλιανα.

➤Το προηγούμενο πρωτοσέλιδο της εφημερίδας μας με τίτλο: «Περιμένοντας την Ανάσταση. Ζητείται αμισθί ιερέας, κατά προτίμηση νέος ή συνταξιούχος», δεν πέρασε απαρατήρητο. Την είδηση κοινοποίησε την Δευτέρα 24 Απριλίου 2017 το «Arcadia Portal». Αξίζει η καταγραφή κάποιων καυστικών σχολίων:

Α. «Παπάς και αμισθί δεν γίνεται…».

Β. Ρε σεις «πιστοί» οι ιερείς δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι και πληρώνονται από το κράτος; …Έχουν μαζευτεί όλοι στην Αθήνα και στα νεκροταφεία για τα μαύρα φιλοδωρήματα. Σωστός;

Γ. Το τσάμπα πέθανε.

Δ. Βρείτε έναν με χόμπι την αρχαιολογία και θα τον πληρώνει η ΔΕΗ…

❑ Η κοινοποίηση του προγράμματος εκκλησιασμού στα Μαγούλιανα, από τα μέσα Ιουλίου έως τις 8 Σεπτεμβρίου, από το σαιτ του Συλλόγου, προκάλεσε αντιδράσεις. Δεν υπήρχε εκκλησιασμός την ημέρα του Δεκαπενταύγουστου.

@ Κώστας Β. Μαρίτσας: Δηλαδή της Παναγίας δεν θα έχει λειτουργία; Ωραίοι ήσαστε.

@ Φανή Δελή: Ωραία ούτε παραμονή εκκλησία ούτε ανήμερα. Αυτό πρώτη φορά στα χρονικά… Μια χαρά!

Η σύγχυση που προκλήθηκε υποχρέωσαν τον Σύλλογο να προχωρήσει άμεσα σε διευκρινήσεις: Της Παναγίας θα πραγματοποιηθεί κανονικά εκκλησιασμός και εσπερινός την παραμονή. Απλά δεν θα είναι από τον πάτερ Εμμανουήλ, για αυτό δεν είναι στην ανακοίνωση του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου.

Τριμηνιαία Περιοδική έκδοση
ΤΑ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΑ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ
ΚΩΔΙΚΟΣ: 01-4943
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 37(3ος Οροφος)
104 32 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ. 2105230669
Ηλεκτρονική διεύθυνση:
magouliana@gmail.com
Υπεύθυνος έκδοσης:
Άγγελος Α. Αλεξόπουλος
Υπεύθυνος Σύνταξης
Συντακτική ομάδα
Επικοινωνία με τα μέλη και τους συνδρομητές:
Άγγελος Α. Αλεξόπουλος:
690.750.6314
Χρήστος Κ. Γόντικας:
694.0927.152
Παναγιώτης Α. Ζούβελος:
6970.112.500
Χρίστος Α. Γόντικας:
6944.66.7177
Αγγελική Δ. Κοσιαβέλου:
697.2019.335
Αλέξης Σπ. Κολόσακας:
694.8585.384
Βασιλική Θ. Κονδύλη:
698.430.9181
Παναγιώτης Κ. Κοσιάβελος:
697.2644.305
Χαράλαμπος Κ. Καλόσακας:
697.402.5565
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Μαίρη Γασπαράκη
ΤΥΠΟΙΣ: Σταμ. Κοτσάτος & Σία Ο.Ε.
Μαρίνου Αντύπα 4, Ηλιούπολη

ΓΑΜΟΙ

★ Γαμπρός ντύθηκε την Παρασκευή 23 Ιουνίου 2017 ο **Παναγιώτης Κρατημένος**, γιος του Γεωργίου Κρατημένου και της Ιωάννας Γόντικα, εγγονός του Κωνσταντή και της Κανέλλας Γόντικα. Νυμφεύτηκε την εκλεκτή της καρδιάς του **Χριστίνα Σαξιώνη** στον ιερό ναό του Προφήτη Ηλία στην Κερατέα, σε ένα μαγευτικό τοπίο με καταπληκτική θέα. Ακλούθησε δεξίωση στο Κτήμα Χρυσοβιτσιώτη «Απέραντο Γαλάζιο» όπου οι καλεσμένοι διασκέδασαν μέχρι τις πρωινές ώρες. Ο Παναγιώτης εργάζεται ως τεχνικός τηλεπικοινωνιών και δικτύων στον ΟΤΕ στο Λεωνίδιο. Είχε δυνατότητα επιλογής την Αθήνα, προτίμησε όμως τον τόπο του. Ευχόμαστε στους νιόπαντρους να ζήσουν βίο ανθόσπαρτο. Ευτυχία, υγεία, καλή επαγγελματική σταδιοδρομία. ΔΗΜΗΤΡΑ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

★Τα σκαλιά της εκκλησίας ανέβηκε την Κυριακή 9 Ιουλίου 2017 η **Σοφία Δούμα,** κόρη της Μαρίας Διονυσίου Δουλουγέρη. Η Σοφία και ο αγαπημένος της **Νικόλαος Παπανικολάου** ενώθηκαν με τα γαμήλια δεσμά στον Ιερό Ναό της Αγ. Παρασκευής στην Αθήνα, επισφραγίζοντας με τον πιο όμορφο τρόπο ένα ωραίο ειδύλλιο. Οι προσκεκλημένοι «βομβάρδισαν» τους νεόνυμφους με ρύζι που χαμογελαστοί στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων και συνέχισαν… απτόητοι το χορό του Ησαΐα. Μετά το μυστήριο ακολούθησε δεξίωση στο «Μουσείο Οίνου», στα Σπάτα όπου οι καλεσμένοι έφαγαν, ήπιαν και διασκέδασαν μέχρι τα ξημερώματα.

- Σοφία και Νίκο τα θερμά μας συγχαρητήρια για τον γάμο σας. Να ζήσετε βίον ανθόσπαρτον. Στη κοινή σας ζωή να 'στε ευτυχισμένοι και να παραμείνετε για πάντα ερωτευμένοι!

ΗΛΙΑΣ Δ. ΔΟΥΛΟΥΓΕΡΗΣ

★Η **Αγγελική Κουτσαβλάκη** και ο **Παναγιώτης Βασιλάκης** παντρεύτηκαν και βάπτισαν τον γιό τους **Δημήτρη** στο Κορωπί Αττικής.

ΒΑΦΤΙΣΙΑ

*Η **Ελένη Παπακονδύλη**, κόρη του Τέλη και ο **Νίκος Χάτσιος** βάπτισαν το Σάββατο 8 Ιουλίου τον γιό τους **Αριστοτέλη** στον Άγιο Ιωάννη στα Μαγούλιανα.

*Ο **Αλέξης Κολόσακας** και η **Βούλα Γιαννίκου** βάπτισαν τον γιό τους **Σπύρο** στην Ιερά Μονή Κερνίτσας.

*Η **Μαρία Ρίζου**, κόρης της Κατίνας Γόντικα και ο **Δημήτρης Μαλλιαρουδάκης** βάπτισαν την κόρη τους **Κατερίνα**.

ΚΗΔΕΙΕΣ

✝ **Η Θεοδώρα Σφυρή**, κόρη του Γιάννη Γιαβή και της Τούλας Ζουβέλου, απεβίωσε στην Αθήνα και ετάφη στο Βαλτεσινίκο. Η Θεοδώρα Σφυρή ήταν μάνα του Κώστα Σφυρή, του διεθνούς φήμης σολίστ στις όπερες της Βιέννης και του Γκρατς της Αυστρίας.

✝ Ο **Δημήτρης Βραχνός** «έφυγε» νωρίς, άδικα και αιφνίδια από τη ζωή βυθίζοντας στο πένθος τους γονείς του Τάσο και Βούλα. Τον πρόδωσε η καρδιά, στα 28 του. Στο τελευταίο αντίο, στο κοιμητήριο της Γλυφάδας Αττικής, εκτός από συγγενείς και φίλους παραβρέθηκαν αρκετοί πατριώτες, που δεν μπορούσαν να πιστέψουν το αναπάντεχο γεγονός.

✝ Ο **Πέτρος Παπαντωνίου**, σύζυγος της **Βασιλικής Κ. Γιαβή**, απεβίωσε και ετάφη στη Βυτίνα.

✝ Πέθανε, πλήρης ημερών στα 88 του χρόνια, τις πρώτες πρωινές ώρες της Κυριακής 16 Ιουλίου ο **Ηλίας Γ. Ζούβελος**. Η νεκρώσιμος ακολουθία ψάλλει στον Αη Γιάννη στα Μαγούλιανα και ετάφη στο νέο κοιμητήριο.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ. Η **Διονυσία Γεωργούλη** του Παναγιώτη και της Αθηνάς, εγγονή του εφημερίου Μαγουλιάνων π. Θεοδώρου Κονδύλη, απεφοίτησε από το Τμήμα Επιστημών της Εκπαίδευσης και της Αγωγής στην Προσχολική Ηλικία του Πανεπιστημίου Πατρών. Η οικογένειά της, ο παππούς, η γιαγιά, οι θείοι και τα ξαδέλφια της ευχόμαστε θερμά συγχαρητήρια, καλή σταδιοδρομία και πάντα επιτυχίες στη ζωή της. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΟΝΔΥΛΗ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ. Ο συμπατριώτης μας **Κώστας Ι. Μαρίτσας** εγκαινίασε καινούργιο συνεργείο αυτοκινήτων στο Πολύγωνο, στη λεωφόρο Κωνσταντίνου Τσαλδάρη 21-23. Τηλέφωνο επικοινωνίας: 2108823310, www.opel4u.gr
Κώστα, καλές δουλειές!

Λαβωμένο μου χωριό

Που πήγαν οι δικοί μας;

Στο χωριό μας πάω αρκετές φορές. Σχεδόν όμως ποτέ τις καλές μέρες (Πάσχα – Χριστούγεννα – Παναγίας). Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να μη χαίρομαι μ' ένα χωριό ζωντανό, έστω για λίγο, μα να μελαγχολώ μ' ένα άδειο χωριό, όπως αυτό είναι τις περισσότερες μέρες του χρόνου. Πάω τότε που σταματούν οι φωνές των παιδιών που έπαιζαν στην πλατεία, και τα παρκαρισμένα αυτοκίνητα έχουν αφήσει τις θέσεις τους κενές και οι χωριανοί μου έχουν γυρίσει στην καθημερινότητά τους που είναι μακριά από τον τόπο μας.

Της ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ Π. ΛΑΜΠΟΥΣΗ

Ειδικά φέτος το χωριό μας έδειξε ακόμη περισσότερο την ερήμωσή του, όταν σταμάτησε να χτυπάει εσπερινός και ο παπά Θοδωρής δεν άνοιγε την πόρτα της εκκλησιάς πια.

Όταν το καφενείο ερμητικά κλειστό περίμενε το νέο αφεντικό του και μείς περιμέναμε εναγωνίως το άνοιγμά του για να συναντηθούμε με τους όσους πατριώτες μας βρίσκονταν στο χωριό, κάθε φορά που πηγαίναμε.

Τα φώτα κλειστά, ο πλάτανος στη μοναξιά του, τα ανοιχτά σπίτια λιγοστά. Θέλω δεν θέλω προσγειώνομαι στην πραγματικότητα. Στο άδειο χωριό μας με βαθιά την αίσθηση της ερήμωσης του όμορφου τόπου και της μοναξιάς που βιώνουν, όσοι απέμειναν προσπαθώ να πιαστώ από το χθες.

Με κλειστά μάτια ένα τσούρμο παιδιά βρέθηκαν μπροστά μου, αναψοκοκκινισμένα από το παιχνίδι. Το σχολείο ανοιχτό. Η πάνω και η κάτω αυλή του γεμάτη σχολιαρόπαιδα.

Ο τόπος μας είχε ηχητική ψυχή. Ήχοι από κελαδίσματα, βελάσματα, αλυχτίσματα, γκαρίσματα, κακαρίσματα, σαλαΐσματα… ήχοι παντού.

Σύννεφο αιθαλομίχλης από τα τζάκια που κάπνιζαν δήλωνε ότι το χωριό έσφυζε από ζωή. Κινητικότητα παντού στα μαγαζιά. Ο αστυνόμος, οι δασοφύλακες, τα κρεμασμένα σφαχτά στο τσιγκέλι, τα καφάσια έξω από τα παντοπωλεία, όλα τα καφενεία γεμάτα κόσμο, κόσμος ψωνίζει στο μπακάλη, συζητήσεις, γέλια, φωνές, πειράγματα….

Το λαβωμένο μου χωριό ήρθε μπροστά μου. Περπατώ με το μυαλό κι οργώνω το χωριό από πλατεία σε Μπάρτζελη, από Βρυσούλα μέχρι Καραφουστανέϊκα, από Νιχώρι μέχρι αλώνια πάνω – κάτω και τους βρίσκω όλους στις μνήμες μου.

Ο εμποράκος έφτασε και διαλαλεί την πραμάτεια του. Οι γυναίκες τρέχουν ν' αγοράσουν από καρφίτσα, βελόνα, κουβαρίστρα μέχρι ύφασμα για να ράψουνε κανένα τσιτάκι.

Ο καρεκλάς καθισμένος στην αυλή μας επιδιορθώνει τις ψάθινες καρέκλες μας. Ο καλαντζής (γανωματής) γανώνει τα πιρούνια και τα κουτάλια, τον φωνάζει παραδίπλα η θεια Ολυμπία να γανώσει το μεγάλο κακάβι, μα και η κατσαρόλα της θεια Δεσπούλας θέλει γάνωμα. Όλα θα τα προλάβει.

Θα κάτσει μέρες στο χωριό ο μπάρμπα Αντώνης με το αμόνι φτιάχνει παραγγελιά καινούρια παπούτσια (ποιος τυχερός θα τα φορέσει!) και αραδιασμένα από δίπλα σωρό περιμένουν επιδιόρθωση.

Η Αποθήκη ανοιχτή για τα λιπάσματα. Ο μπάρμπα Πέτρος χαμογελαστός στη θέση του φτιάχνει το σαμάρι του Ντορή. Ο μπάρμα Αντρέας, ο γραμματέας, απασχολημένος με τα γραφειοκρατικά της κοινότητας, ετοιμάζει μια καινούρια ληξιαρχική πράξη γέννησης. Παιδάκια γεννιούνται. Το χωριό πολλαπλασιάζεται.

Ραδιόφωνα ακούγονται απ' όλες τις γειτονιές συντονισμένα όλα στο ραδιοφωνικό σταθμό του Πύργου μεταδίδουν τραγούδια. Όλα τα σπίτια δεν είχαν ραδιόφωνο. Τα λιγοστά όμως διασκέδαζαν όλο το χωριό.

Να και η θεια Χρύσω με το σκαλιστήρι στο χέρι· μόλις τέλειωσε το πότισμα στον κήπο και είναι έτοιμη να ειδοποιήσει για τη συνέχεια τη θεια Μαρία ή μήπως ο δικός της κήπος προηγείται στη σειρά εκεί στα Παραγαλέϊκα; Μάλλον στη θεια Σταμάτα θα μιλήσει· αυτή έχει σειρά.

Κατηφορίζοντας θα πέρναγε και από το πατρικό της, να δει τη μάνα της, να πιει έναν καφέ με τη θεια Παναγιώτα, τη νύφη της και να φωτίσουν και οι δυο τους τη γειτονιά με τα χαμόγελά τους.

Η θεια Θοδωρού κρατάει τον Ψαρή και ο μπάρμπα Θοδωρής ξεφορτώνει το γέννημα. Σε λίγο ξεκουράζεται στα σκαλιά και θα πει και δυο κουβέντες με την καλή μου τη θεια Γιαννούλα. Θα ξαποστάσουνε και οι δυο στη σκάλα έτοιμες να ανταποδώσουν τις χαιρετούρες στους περαστικούς χαμογελώντας.

Παραδίπλα ο μπάρμπα Νιόνιος μόλις γύρισε από τα χωράφια, βγάζει το καπέλο, χαρακτηριστικό της ιδιότητά του (αγροφύλακας) και η θεια Αννιώ στην πόρτα ορθή τον περιμένει.

Παραπέρα στα Φουκέϊκα το σφυρί και το αμόνι βγάζουνε φωτιές στου μπάρμπα Λάμπη του σιδερά το εργαστήρι. Η θεια Μαρία με το λαμπερό χαμόγελό και τα χέρια στη μέση φωτίζει με τη δική της παρουσία τη Μπάρτζελη. Αλήθεια γιατί πάντα τους θυμάμαι όλους να χαμογελάνε;

Ο μπάρμπα Σπύρος με ριγμένο το σακάκι στην πλάτη ανηφορίζει για την αγορά. Εκεί στη βρύση σταματάει, ρίχνει ματιά στο μπαλκόνι μας και κάνει τα σινιάλα του στο φίλο του (τον πατέρα μου) να τελειώνει γρήγορα τις δουλειές του για να ανέβουνε μαζί προς τα πάνω. Εκείνος μόλις πότισε τα ζωντανά στη βρύση, τα έδεσε στο παχνί, ελεύθερος για τη βόλτα του. Η μάνα πίσω θα μαζέψει τις δουλειές.

Παραπίσω από τη σούδα ανεβαίνει και ο μπάρμπα Γιάννης ο Τζουάννης πιστός στο ραντεβού του· πρέπει να προλάβουν να κλείσουν το καρέ στο καφενείο και να ακουμπήσουν εκεί την κούραση της μέρας.

Όλος ο κάτω μαχαλάς παρών στο διάβα μου. Δυστυχώς όχι στο διάβα μου. Στη μνήμη μου.

Επανέρχομαι στη σήμερα. Αίσθηση μοναξιάς. Προσπαθώ να την προσπεράσω μα αυτή πολύ άρχισε να φουντώνει. Κοιτάω γύρω μου. Μετράω σπίτια· κλειστό… κλειστό… κλειστό… Φώτα· ένα… δύο… τρία… μετρημένα, λιγοστά! Που πήγαν οι δικοί μας;

Ψάχνοντας για τους χωριανούς μου ένα αεράκι με παρέσυρε και βρέθηκα ν' ανοίγω τη βαριά πόρτα της Παναγίας. Η καρδιά μου άρχισε να ζεσταίνεται. Μπορεί από εκεί να έφυγαν οι δικοί μας, να μετακόμισαν στ' αλώνια, οι ψυχές τους όμως, είμαι σίγουρη, πως δεν έφυγαν από εκεί που χρόνια είχαν συνηθίσει να κοιμούνται.

Η Παναγία ήταν το τέλος, ο αιώνιος ύπνος. Κάθισα στο πέτρινο πεζούλι και αφουγκράστηκα. Οχλαγωγία από αμέτρητες φωνές. Καταλάγιασα. Τη γνώρισα τη φωνή. Ήταν **εκείνη** που αντίκρισα, όταν άνοιξα τα μάτια μου. **Εκείνη** που με βύζαξε και με φάσκιωσε. **Εκείνη** που μ' έπαιρνε μαζί της στον κήπο, στο χωράφι, παρεούλα της, βοηθό της. **Εκείνη** που η μοναδική της αποστολή ήταν το χρέος προς την οικογένεια. **Εκείνη** που με ανάθρεψε.

Ξεχώρισα κι άλλη φωνή. Ήταν **αυτός** που του' ριχνα με το τσουκάλι νερό να λουστεί, όταν επέστρεφε κατάκοπος από το δάσος ή το χωράφι. **Αυτός** που με μεγάλωσε και με απλά λόγια μού δίδαξε τις ανθρώπινες αξίες.

Ακούω και την πιο αγαπημένη φωνή των παιδικών μου χρόνων. Ξεχωρίζω τη γεροντική, μα τόσο ζωηρή χροιά της. Με ρωτάει, της απαντώ, μου λέει, της εξηγώ (έτσι κάναμε πάντα). Εκείνη στάλαζε μέσα μου εμπειρία ζωής και εγώ έδινα φρέσκιες γνώσεις.

Μετά από τόσα χρόνια δυσκολεύεται να καταλάβει. Πώς να της πω πως οι άνθρωποι έγιναν πουλιά και μ' ένα πάτημα κουμπιού φέρνεις όλο τον κόσμο μπροστά σου, και πως όλα είναι τόσο κοντά σου πια…

Ακόμα και η ξενιτιά; ρωτάει· Είναι καλύτερα τώρα; Στριμώχτηκα να απαντήσω. Όχι, φώναξα, γιατί όσο πλησιάσαμε ο ένας τον άλλο τόσο έχουμε ξεμακρύνει οι καρδιές μας. Δεν υπάρχει η έγνοια για το συνάνθρωπο. Καταργήθηκαν η γειτονιά, ο μουσαφίρης, ο καλός ο λόγος, η εξωτερίκευση των συναισθημάτων, η συλλογική συνείδηση. Σκλήρυνε ο άνθρωπος και έχει φυλακιστεί ερμητικά στο καβούκι του.

Η απορία της: «Τα λησμονήσατε ούλα τούτα παιδάκι μου;»,

Όχι, όχι… Τουλάχιστον για το μικρό λαβωμένο μας χωριό των λιγοστών πια κατοίκων έχουμε την ηθική υποχρέωση να μην επιτρέψουμε να υποστεί άλλη φθορά. Σας το χρωστάμε για να νιώθετε αγαλλίαση. Γι' αυτό της Παναγίας πάλι η πλατεία θα γεμίσει, τα όργανα θα παίξουνε, φωνές θα ξανακουστούν, ο τόπος μας θα ζήσει μέρες όμορφες, οι Μαγουλιανίτες θα δώσουν και πάλι το «παρών», όπως οφείλουν, όπως πάντα.

Περσινά ξινά σταφύλια…

Δεν θα βαρεθούμε να λέμε και να γράφουμε για τα αυτονόητα. Και φέτος ο κοινοτάρχης Θανάσης Κανελλόπουλος ζήτησε τη συνδρομή του Πανελληνίου Συλλόγου για να κοπούν τα χορτάρια που στοίχειωσαν στο χωριό, διότι ο δήμος Γορτυνίας αδυνατεί να καλύψει το έξοδο.

Τώρα που λόγω καλοκαιριού αρχίζει να κατεβαίνει κόσμος στο χωριό να δούμε τι θα κάνει η δημοτική αρχή και με το άλλο φλέγον θέμα των σκουπιδιών. Μπορεί στις 14 Μαρτίου η Γορτυνία να κηρύχτηκε σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης, λόγω των κινδύνων που απέρρεαν για τη δημόσια υγεία και το περιβάλλον από τα βουνά απορριμμάτων, αλλά το κρίσιμο τρίμηνο πέρασε. Και τώρα;

Χορτάρια ξερά και σκουπίδια είναι η πρώτη ύλη για να πιάσει φωτιά ο τόπος. Ένα αναμμένο τσιγάρο αρκεί και ο αέρας είναι ο ιδανικός εμπρηστής… Την πρώτη σπίθα και το απόλυτο παρανάλωμα χωρίζουν μόλις μερικά λεπτά της ώρας.

Ο συγχωριανός μας, περιφερειακός σύμβουλος **Νίκος Γόντικας**, ζήτησε στις αρχές Ιουλίου από το περιφερειακό συμβούλιο ενημέρωση για τί μέτρα πυροπροστασίας έχουν παρθεί ή πρόκειται να παρθούν. Ζήτησε επίσης:

- Καθαρισμό και απομάκρυνση της βλάστησης και των ξερών χόρτων που υπάρχουν στους ορεινούς όγκους, στις διαχωριστικές νησίδες εθνικών οδών, αυτοκινητοδρόμων και τα πρανή αυτών, καθώς αποτελούν επικίνδυνη καύσιμη ύλη.

- Έλεγχο του δασικού οδικού δικτύου, συντήρησή του και διάνοιξη τυχόν κλειστών τμημάτων του, ώστε να είναι εφικτή η πρόσβαση των πυροσβεστικών οχημάτων.

- Έλεγχο των δικτύων παροχής νερού που χρησιμοποιούνται για την πυρόσβεση στους ορεινούς όγκους και επέκτασή τους, καθώς και των δεξαμενών νερού και των κρουνών που υπάρχουν σε φυλάκια κ.λπ., ώστε να βρίσκονται σε άριστη κατάσταση και έτοιμα για χρήση σε περίπτωση πυρκαγιάς.

- Λήψη μέριμνας για τον καθαρισμό οικοπέδων με σκουπίδια, ξερά χόρτα κ.λπ., τα οποία μπορεί να αποτελέσουν εύφλεκτη ύλη.

- Στελέχωση όλων των πυροφυλακίων στην Πελοπόννησο και για όλο το 24ωρο, κλπ.

➤ Εντάξει τώρα, θα πουν κάποιοι. Πάλι με το ΚΚΕ ασχολείστε; Εμείς απλά ρωτάμε την Περιφέρεια και κάθε αρμόδιο υπουργείο ή δασική υπηρεσία να μας ενημερώσει ποια είναι η κατάσταση στο Μαίναλο, ποια συγκεκριμένα προληπτικά μέτρα έχουν παρθεί και τι έργα αντιπυρικής προστασίας έχουν γίνει ή βρίσκονται σε εξέλιξη.

Εμείς απλά τους προκαλούμε να περπατήσουν στο ελατόδασος για να διαπιστώσουν ιδίοις όμμασι το πρόβλημα με τα πεσμένα ξερά δέντρα, κλαδιά, χορτάρια… Μια βραδυφλεγής «βόμβα».

Αυτά τα γράφουμε μήπως προλάβουμε και να μη χρειαστεί πάνω σε αποκαΐδια να συζητάμε για ευθύνες. Γιατί τότε να ξέρετε κυβέρνηση, υπουργεία, Περιφέρεια, δήμος, δασική υπηρεσία, Πυροσβεστική δεν θα ξέρει ο ένας που να πρωτοπετάξει το μπαλάκι, για να κρύψουν ότι όλοι μαζί είναι υπεύθυνοι. Π.Μαρ.

Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ καθήμενοι διακρίνονται ὁ Γάλλος συνδικαλιστὴς κ. Λεὸν Ζουώ, ὁ Γραμματεὺς τῆς ΓΣΕΕ κ. Καλομοίρης καὶ ὁ τέως Πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας κ. Ραμαντιέ, ἤδη Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Δ.Γ.Ε., εἰς φιλικὴν φωτογραφίαν ἐν Γενεύῃ κατὰ τὴν περυσινὴν συνδιάσκεψιν τοῦ Διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ Ἐργασίας.

ΑΣΘΕΝΕΙ Ο ΠΑΛΑΙΜΑΧΟΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΗΣ κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

Ἀπὸ μηνὸς ἀσθενεῖ βαρέως ὁ κ. Ἰωάννης Καλομοίρης, παλαίμαχος συνδικαλιστής, Γραμματεὺς τῆς Γ.Σ.Ε.Ε., Γεν. Γραμματεὺς τῆς Πανελλ. Ὁμοσπονδίας Ἐργατῶν Μετάλλου καὶ Πρόεδρος τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως ἐκπροσώπων καὶ ὑπαλλήλων ἐργατικῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων.

Ἡ ἀσθένεια τοῦ κ. Καλομοίρη προεκάλεσε ζωηροτάτην συγκίνησιν εἰς ὅλα τὰ ἐργατικὰ στελέχη τῆς χώρας καὶ εἰς τὰ πλατύτερα στρώματα τῆς ἐργατικῆς τάξεως καὶ παντοῖαι ὑπῆρξαν αἱ ἐκδηλώσεις συμπαθείας ἀπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς ΓΣΕΕ κ. Μακρῆ καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Γραμματείας μέχρι τοῦ τελευταίου ἀγωνιστοῦ τῆς ἐργατικῆς ὑποθέσεως. Ἀποδεικνύεται οὕτω πόσον οἱ ἐργατικοὶ ἀγωνισταὶ γνωρίζουν νὰ τιμοῦν καὶ νὰ ἀγαποῦν τοὺς ἡγέτας των.

— Ὁ κ. Καλομοίρης συγκεκινημένος ἀπηύθυνε τὰς ἀκολούθους δύο ἐπιστολὰς κατὰ τὸ διάστημα αὐτό, τῆς παραμονῆς του εἰς τὸ κρεββάτι τοῦ πόνου. Τὴν πρώτην ἐπιστολὴν ἀπηύθυνε τὴν 15-7-52 ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖον, ὅπου ἐνοσηλεύετο, καὶ τὸ δεύτερον εὐχαριστήριον μήνυμά του τὴν παραμονὴν (27-7-52) τῆς ἀναχωρήσεώς του εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅπου μεταβαίνει πρὸς θεραπείαν.

Τὰς ἐπιστολὰς παραθέτομεν ἐπὶ λέξει:

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς προσωρινῆς ἀποχῆς ἐκ τῶν καθηκόντων μου λόγῳ σοβαρᾶς ἀσθενείας, θεωρῶ ἐπιβεβλημένην ὑποχρέωσίν μου, ὅπως, διὰ τῆς παρούσης μου, ἀπευθύνω πρὸς ἁπάσας τὰς Διοικήσεις τῶν Ἐργατικῶν Κέντρων καὶ τὰς Διοικήσεις τῶν ὑπὸ τὴν δύναμιν αὐτῶν Ἐργατικῶν Σωματείων ὡς καὶ πρὸς ἅπαντα τὰ προσφιλῆ καὶ ἀγαπητά μου Ἐργατικὰ Στελέχη τῆς χώρας, τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας μου διὰ τὰς πρὸς τὸ πρόσωπόν μου ἐκδηλουμένας πάντοτε συμπαθείας των καὶ ἰδιαιτέρως ἐσχάτως κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπροόπτου ἀσθενείας μου, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἀπὸ 20ημέρου νοσηλεύομαι εἰς τὸ Νοσοκομεῖον «Ἐρυθρὸς Σταυρὸς» καὶ εἶμαι ἠναγκασμένος, λόγῳ τῆς σοβαρότητος τῆς ἀσθενείας μου, νὰ μεταβῶ πρὸς νοσηλείαν εἰς Νοσοκομεῖον τῆς Γενεύης.

Κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ πρὸς νοσηλείαν μου θέλει μὲ ἀναπληροῖ ἐν τῷ Ταμείῳ Ἀσφαλίσεως Ἐκπροσώπων Ἐργατικῶν Ὀργανώσεων ὡς Προεδρεύων ὁ συνάδελφος Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου αὐτοῦ κ. Ἰωάννης Πατσα[illegible], ὅστις, εἶμαι ἀπολύτως βέβαιος, θὰ ἐπιδείξῃ τὴν αὐτὴν κατανόησιν καὶ θερμὸν ἐνδιαφέρον τόσον διὰ τὰ γενικὰ ζητήματα τοῦ Ταμείου ὅσον διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν Συνταξιούχων καὶ ἠσφαλισμένων αὐτοῦ.

Τελειώνων τὴν παροῦσαν μου εὔχομαι σὲ ὅλους σας καὶ στὰς οἰκογενείας σας κάθε εὐτυχίαν, ὑγείαν καὶ προκοπήν, ἐλπίζω δὲ εἰς τὸν καλὸν Θεόν, ὅτι θὰ μὲ βοηθήσῃ διὰ νὰ ἐπανεύρω συντόμως τὴν ὑγείαν μου καὶ ἔτσι νὰ εὑρεθῶ καὶ πάλιν μαζί σας.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν καὶ πολλῆς ἀγάπης.

Ὁ Συνάδελφός Σας
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΜΗΝΥΜΑ

Πειραιεὺς 27-7-52

«Θεωρῶ καθῆκον μου ἵνα καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας πρὸς ὅλα τὰ ἐργατικὰ στελέχη ἅτινα ἐνεργῶς ἐνδιεφέρθησαν διὰ τὴν ἀσθένειάν μου καὶ διὰ τῶν συχνῶν ἐπισκέψεών των μοῦ ἐξεδήλωσαν τὴν εἰλικρινῆ ἀγάπην των.

Ὅλως ἰδιαιτέρως εὐχαριστῶ τὸν συνάδελφον Γενικὸν Γραμματέα τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. Φώτην Μακρῆν διὰ τὸ εἰλικρινὲς καὶ ἀπόλυτον ἐνδιαφέρον του ἐκδηλωθὲν ποικιλοτρόπως.

Ἀναχωρῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀπευθύνω θερμὸν χαιρετισμὸν πρὸς ὅλους τοὺς συνεργάτας καὶ τὴν ἐργατικὴν τάξιν τῆς χώρας καὶ τοὺς διαβεβαιῶ ὅτι ἐπανερχόμενος σὺν Θεῷ, θὰ συνεχίσω διὰ τῶν ἀσθενῶν μου δυνάμεων νὰ προσφέρω πᾶν ὠφέλιμον διὰ τὴν ἐργατικὴν τάξιν.

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς
ΙΩΑΝ. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

— Ἐπίσης ἐλάβομεν καὶ παραθέτομεν ἐπὶ λέξει τὸ κατωτέρω βιογραφικὸν σημείωμα τοῦ κ. Ἰωάν. Καλομοίρη, γραμμένον ἀπὸ παλαιὸν συνεργάτην του:

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

Ἀσθενεῖ ἀπὸ μηνὸς καὶ πλέον ὁ Γραμματεὺς τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. καὶ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Π.Ο.Ε.Μ. συνάδελφος Γιάννης Καλομοίρης. Ἡ ἀσθένειά του συνεκίνησε ὅλους τοὺς τιμίους συνδικαλιστὰς τῆς χώρας, οἱ ὁποῖοι κατὰ ποικίλους τρόπους ἐξεδήλωσαν τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνδιαφέρον τους.

Ὁ παλαίμαχος ἀγωνιστής, ὁ πολιὸς τῆς ἐργατικῆς τάξεως, τὸ παιδὶ τοῦ Λαοῦ, ὅπως ἡ ἐργατικὴ τάξη τὸν εἶχεν ὀνομάσει, γεννήθηκε στὴν ὀρεινὴ περιφέρεια τῆς Πελοποννήσου, τὰ Μαγούλιανα τῆς Γορτυνίας τὸ 1885.

Ἀπὸ 10 χρονῶν παιδί, γεμᾶτο ζωὴ καὶ αἰσιοδοξία, τὸν βρίσκομε ἐργαζόμενον στὰ Μηχανουργεῖα τοῦ Πειραιῶς καὶ σιγὰ - σιγὰ ἐξελισσόμενον. Τὸ 1902 ὠργανώθηκε στὸν Ἑλληνικὸ Μηχανουργικὸ Σύνδεσμο Πειραιῶς καὶ τὸ 1909 ἐξελέγη στὸ Συμβούλιο τοῦ Συνδέσμου. Ἡ μετέπειτα ἐξέλιξή του ὑπῆρξεν ἀλματώδης. Ζωηρός, εὐθύς, εἰλικρινὴς καὶ τίμιος γρήγορα ἐπιβάλλεται στὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ καταλαμβάνει ὅλο κι' ἀνώτερα συνδικαλιστικὰ πόστα. Ὡς Πρόεδρος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου τοῦ Πειραιῶς, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε ἕνας ἀπὸ τοὺς ἱδρυτάς του καὶ τὸ ὁποῖον διηύθυνε ἐπὶ πολλὰ ἔτη, μὲ τὴ συνεργασία καὶ τῆς Ναυτικῆς Ὁμοσπονδίας πρωτοστάτησε στὴν ἵδρυση τῶν περισσοτέρων παραλιακῶν Ἐργατικῶν Κέντρων. Πρωτοστάτησε στὴν ἵδρυση τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. καὶ εἶναι ἕνας ἐκ τῶν ἱδρυτῶν της. Ἵδρυσε πολλοὺς Συνεταιρισμοὺς καὶ Συνεργατικὰς καὶ καταπιάστηκε γόνιμα καὶ δημιουργικὰ μὲ ὅ,τι ἀφωροῦσε τὴν ἐργατικὴ τάξη, ἡ ὁποία ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. τὸν τιμᾶ ἀνελλιπῶς διὰ τῆς ψήφου της.

Τὸ 1920, ὅταν ἡ Συνομοσπονδία πέρασε ὑπὸ τὸν ἔλεγχο τῶν Κομμουνιστῶν ὁ Γιάννης Καλομοίρης πρωτοστάτησε στὸ ν' ἀπαλλαγῇ ἡ ἐργατικὴ τάξη τῆς Χώρας μας ἀπὸ τὰς πολιτικὰς ἐπιρροάς. Δογματικὰ ὀρθόδοξος συνδικαλιστὴς ἐναντιοῦται κατὰ πάσης πολιτικῆς στὰ συνδικᾶτα. Τὸ 1926, ὡς Πρόεδρος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Πειραιῶς μὲ ἐπικοὺς ἀγῶνες ἐξηνάγκασε τὴν τότε κομμουνιστικὴ Διοίκηση τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. νὰ ἀποκαλυφθῇ εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου μὲ ἀποτέλεσμα τὴν συντριβὴ τῆς Κομμουνιστικῆς ἡγεσίας καὶ πλήρη ἐπικράτηση τῶν τιμίων ἀγωνιστῶν.

Ἀπὸ 30ετίας ὁ συν. Γιάννης Καλομοίρης ἐκπροσωπεῖ τὴν ἐργατικὴ τάξη εἰς τὰ Συνέδρια τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας καὶ εἰς τὰ Συνέδρια τῆς Διεθνοῦς. Ἐχρημάτισε γερουσιαστὴς εἰς δύο περιόδους καὶ γιὰ τοὺς τραχεῖς ἀγῶνας του ὑπὲρ τῆς ἐργατικῆς τάξεως μαρτυροῦν τὰ ἐπίσημα πρακτικὰ τῆς Γερουσίας. Εἶναι ἐκ τῶν πρωτοπόρων ἀγωνιστῶν γιὰ τὴν ἵδρυση τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ πλείστων Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων. Ἐχρημάτισε σύμβουλος ἐπὶ πολλὰ ἔτη τοῦ ΙΚΑ καὶ διαφόρων Ὀργανισμῶν ὅπως ὁ Ο.Λ.Π. κ.λ.π. Πῆρε μέρος στὴν Ἐθνικὴ Ἀντίσταση, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως ἀντιληφθεὶς τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Κομμουνιστικῆς Ἡγεσίας ἀπεχώρησεν ἀπὸ τὸ ΕΑΜ, διαχωρίσας τὰς εὐθύνας του. Γι' αὐτὸ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα ἐξαπέλυσε ἐναντίον του ἄγριον πόλεμον.

Ὁ Γιάννης Καλομοίρης εἶναι φυσιογνωμία διεθνής, εἶναι ἐθνικὸ κε-

(Συνέχεια ὄπισθεν)

Αποκόμματα δημοσιευμάτων. Ο Ιωάννης Καλομοίρης ασχολήθηκε με τον συνδικαλισμό και έγινε γερουσιαστής και γραμματέας της ΓΣΕΕ. Εκπροσώπησε τη χώρα μας στη Γενεύη στον Διεθνή οργανισμό εργατικών θεμάτων.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΟΥ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΑ

Της ΑΛΙΚΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ

«Κολλήγα γιος του παππού μου ο παππούς,
κολλήγα γιος του παππού μου ο πατέρας
Και μονάχα εγώ, του πατέρα μου γιος,
είμαι πια ένας αστός…»

Το τραγούδι μου ταιριάζει γάντι για εισαγωγή στο κείμενο. Τι αναμνήσεις να 'χω εγώ από το χωριό, τρίτη γενιά πια και κάτοικος της Αθήνας;

Κι όμως, το βήμα μου εκεί γίνεται προσεκτικό, η αναπνοή μου βαθαίνει και καθαρίζει τα σπλάχνα, η καρδιά γίνεται αλαφροπάτητη και όλα γίνονται διαυγή και ζυγιάζονται με άλλα σταθμά.

Σπάνια ερχόμουν στο χωριό, γιατί μήτε αυτοκίνητο είχαμε μήτε σπίτι εκεί. Αυτό το σπάνια όμως έκανε τις επισκέψεις μου εκεί πολύτιμες. Όταν ερχόμουν συνήθως το χωριό φορούσε τα καθημερινά του ρούχα και ήταν ώρες που οι άνθρωποι αποτραβιούνται στα σπίτια τους. Η εκκλησιά και το καφενείο κλειστά. Είχα έτσι το προνόμιο να περιδιαβαίνω τα έρημα δρομάκια του μαζί μ' ένα αεράκι που έσερνε τα ξερά φύλλα του πλάτανου και μεγάλωνε τις σκιές των αναμνήσεων στις πέτρες των σπιτιών.

Άσπρισαν τα μαλλιά μου κι άρχισα κι εγώ «να παίρνω φως» σαν τις παλιές φωτογραφίες τον συγγενών που πια δεν υπάρχουν. Ξεθωριάζουνε όλα κάποτε, όμως ίσα που προλαβαίνουμε να σώσουμε μια ιστορία πριν τη σκεπάσει σαν το σπόρο το χώμα…

Βαστάει ακόμα το παλιό μισογκρεμισμένο σπίτι πάνω από την πλατεία. Βαστάει και περιμένει όπως οι γέροι, με απαντοχή, έχοντας πάντα κάτι καλό φυλαγμένο στη σιωπή του. Αυτή τη σιωπή που σε καθηλώνει να αφουγκραστείς για να μάθεις.

Ό,τι πρωτόμαθα για το χωριό ήταν από τις αναμνήσεις του πατέρα μου:

Για τον θείο Νικολάκη τον Νικολόπουλο, μυλωνά στο Πυργάκι, πού έστελνε μια λευκή φοράδα με καφετιές πιτσιλιές να τον πάρει, για την κόρη του την Έλλη που παιδάκι ερχόταν περπατώντας μες το χιόνι στα Μαγούλιανα να φέρει φαί στη τυφλή γιαγιά μας, για τον παππού που γνώρισε τη γιαγιά από τη Δημητσάνα μεσοστρατίς και την παντρεύτηκε. Για την θεία την Ντίνα την Καλομοίρη, μια πανέμορφη δυνατή γυναίκα που έμεινε τελικά ανύπαντρη και μάθαινε ραπτική τα κορίτσια του χωριού, σαπούνιζε ανελλιπώς το άγαλμα του Φωτάκου κάτω από το σπίτι μας κι έγραφε με επιμονή γράμματα ζητώντας να γίνει ο δρόμος άσφαλτος μέχρι που τα κατάφερε. Ακόμα για τη θεία Παρασκευή τη Κοκαλλιάρη, τη γιάτρισσα της Βυτίνας που πολλοί ακόμα τη θυμούνται.

Πρώτη μου επίσκεψη και εικόνα: Ο Βασίλης Καλομοίρης καθισμένος στο ψηλό παράθυρο του δίπατου σπιτιού ν' αγναντεύει. Τούτο το κάδρο το κρέμασα στη καρδιά μου. Η θεία Ντίνα λεπτή και αεικίνητη να μπαινοβγαίνει στην αυλή μ' ένα δίσκο να προσφέρει νεράκι κρυστάλλινο και πεντανόστιμο παξιμάδι και καφεδάκι. Ένα καρδερινάκι σε κλουβί κρεμόταν στο δέντρο. Θυμάμαι τα πρόσωπά τους ακόμα έντονα. Είχαν μια σοβαρότητα που ξένιζε γιατί ήταν σφιχτά αγκαλιασμένη με καλοσύνη κι απλότητα, κι έμενα με έκπληξη να κοιτώ το χαμόγελο να χαράζει πάνω τους σχεδόν με ντροπαλοσύνη…

Αργότερα θ' ανακάλυπτα τις πέτρινες γούβες με το παγωμένο νερό που έτρεχε ορμητικά ξεδιψώντας ανθρώπους και ζώα, το μυστηριώδες τέμπλο της Κοίμησης και το μυστικό μονοπάτι για το μοναστήρι του Προδρόμου.

Έπειτα μπήκαν στη ζωή μου ο θείος Γιώργος και η Έλλη Παναγοπούλου. Αστείρευτες πηγές αγάπης και ιστοριών. Διατηρούσαν το μοναδικό πολυκατάστημα της Βυτίνας που εφοδίαζε τα γύρω χωριά με τα αναγκαία και όσους διάβαιναν το κατώφλι τους με αμίμητη φιλοξενία και ασυναγώνιστες δίπλες. Στάθηκε αδύνατο να πεισθούν να μετριάσουν έστω τα κιλά των αγαθών που με φόρτωναν φεύγοντας. Η επιγραφή που είχε ο Θείος στο κτήμα της Νυμφασίας ήταν ενδεικτική και της ζωής τους: «Σήμερον εμού, αύριον ετέρου, ουδέποτε τινός» (Σήμερα δικό μου, αύριο κάποιου άλλου, αλλά ποτέ κανενός).

Τα χρόνια περνούσαν, πολλοί έφυγαν από τη ζωή, μα ποτέ δεν θα σβήσουν όσα έγραψαν μέσα μου. Το εικονοστάσι του παππού Βασίλη έγινε απαραίτητος σταθμός πριν την είσοδό μου στο χωριό. Ελάχιστες φορές στα πενήντα τόσα χρόνια βρήκα το καντηλάκι του σβηστό. Κάποιος φροντίζει και το εφοδιάζει με λάδι. Η φωτογραφία ενός άγνωστου σε μένα ιερέα κοιτάζει με γλυκύτητα ανάμεσα στις εικόνες των αγίων. Ποιά τάχα η προσφορά κι η ιστορία του;

Ο παππούς μου Ιωάννης Καλομοίρης, αδελφός του Βασίλη έφυγε νωρίς από το χωριό. Ξεκίνησε δουλεύοντας στους αλευρόμυλους Αχαΐας, στο εργοστάσιο Λιπασμάτων και αλλού, άλλαξε πολλές δουλειές. Ασχολήθηκε με τον συνδικαλισμό και έγινε γερουσιαστής και γραμματέας της ΓΣΕΕ. Εκπροσώπησε τη χώρα μας στη Γενεύη στον Διεθνή οργανισμό εργατικών θεμάτων. Συμμετείχε στην πρώτη κυβέρνηση του βουνού στις Κορυσχάδες Ευρυτανίας.

Τα χρόνια δίσεκτα και σκοτεινοί καιροί… αν δεν ήσουν μ' αυτούς ήσουν οπωσδήποτε με τους απέναντι… Δεν τον γνώρισα, φαντάζομαι πως θα βοήθησε το χωριό όπως μπορούσε εκείνα τα δύσκολα χρόνια. Η αντίθεσή του στην πολιτική του Ιωάννη Μεταξά τον έφερε σε τόπους εξορίας και ταλαιπώρησε όλη την οικογένεια. Είχε την άχαρη μοίρα των πολιτικών και η κηδεία του έγινε δημοσία δαπάνη. Φύλλα εφημερίδων και κάποιες φωτογραφίες ό,τι απόμεινε σε μένα από εκείνον καθώς και το όνομά μου. Παιδιά του ο Φίλιππος, η Ελένη, ο Κώστας, ο Ανδρέας η Κλαίρη και ο Νικήτας. Παιδιά του αδελφού του Βασίλη, ο Κώστας και ο Γιάννης Καλομοίρης.

Κανένας δεν έμεινε στο χωριό, μόνο ο Γιάννης Καλομοίρης. Έφτιαξε ένα καινούργιο σπίτι κι έγινε πια αυτός το «παράθυρό» μου να αγναντεύω. Η αγάπη του για τη γη έκδηλη και ολοζώντανη στο κήπο του. Οργιάζουν κάθε εποχή είδη και χρώματα, λουλούδια και δέντρα. Μάρτυρας μόχθου και αγάπης ο κήπος του. Ζωντανός πίνακας που σεμνά συστήνει τον άνθρωπο.

Οι περίπατοι μ' έφεραν στους ανθρώπους. Κι έτσι άρχισα να γνωρίζω φυσιογνωμίες του χωριού:

Τη κυρία Φωτεινή, γελαστή με τη

Βασίλης Καλομοίρης, Αντώνης Καλομοίρης, Alice Dovet Καλομοίρη, Ντίνα Καλομοίρη, Ιωάννης Καλομοίρης.

Γιωργίτσα Νικολοπούλου, Ελένη Γιαννακού-Καλομοίρη, Νικολάκης Νικολόπουλος.

ποδίτσα της διατηρούσε το ένα από τα δύο καφενεία του χωριού. Πρόθυμη να προσφέρει ένα ζεστό ή έναν καφέ δίπλα στη ξυλόσομπα. Θα 'βρισκες εκεί ν' αγοράσεις λίγο αλεύρι, ζάχαρη ή καφέ. Ο Μπράμης, ο κρεοπώλης – θυρωρός! Περνούσαν οι πάντες και τα πάντα από τον έλεγχό του σαν έμπαινες στο χωριό. Κρατούσε άλλωστε και το δεύτερο εστιατόριο μετά τον Ιωσήφ. Είχε μάλιστα και την ατραξιόν της …καταπακτής, από την οποία ανέβαζε το ταψί με το ζεστό φαγητό που μαγείρευε κάτω η γυναίκα του. Τα μαχαίρια του εξίσου φοβερά με τα μουστάκια του και το βλέμμα του, τα ξεχνούσες μόνο όταν έρχονταν οι ζεστές χυλοπίτες με το κρέας.

Αργότερα θα γνώριζα τον Ιωσήφ και τη Μαρία, γαλήνιους και γλυκομίλητους σαν τα ονόματά τους, την ακούραστη Γιάννα, τον Θανάση και τον Γιώργο τους γελαστούς ακρίτες, τη βαθύτατα ευγενική οικογένεια Μαρίτσα, τη Διαμάντω και τον Φανούρη, τον «ηρωικό» τέως ξενοδόχο κ. Κοσμόπουλο, τον καλλίφωνο αείμνηστο Θανάση Κανελλόπουλο, που σιντριβάνι ξεπηδούσε η φωνή του από τον χορό των ψαλτών, υπόδειγμα συζυγίας και χάριτος, τον πατέρα Θεόδωρο Κονδύλη που με γενναιότητα τιμούσε το λειτούργημά του με τη βοήθεια τού καλού Δημήτρη και της πρεσβυτέρας του, τον γιό του Βασίλη, στον οποίο οφείλω μερικές από τις κατανυκτικότερες πασχάλιες υμνωδίες, τον αείμνηστο Γ. Γόντικα περιπατητή των παρυφών του χωριού, την Ασήμω Κουστένη δασκάλα από τη Δημητσάνα και τελευταία τον νεαρό κ. Αλεξόπουλο, υπεύθυνο της εφημερίδας και αφορμή γι αυτές τις αναμνήσεις. Ψηφίδες όλοι τους του κατάδικού μου ψηφιδωτού των Μαγουλιάνων.

Το παλιό σπίτι απομένει τώρα ερειπωμένο και έρημο. Μισογκρεμίστηκε και χορτάριασε. Η ταπεινή πορτούλα του στέκει αμίλητη να παρατηρεί τη πλατεία και να κοιτάζει τον γέρο πλάτανο κατάματα. Τι να λένε άραγε τις νύχτες αυτοί οι δύο «γέροι» του χωριού; Η μόνη τους χαρά ίσως να είναι που βλέπουν ακόμα τον Αη Γιάννη να λειτουργείται και το άγαλμα του Φωτάκου καθαρό και φροντισμένο να προβάλλει λευκό πίσω από τους χορούς των νέων που επιμένουν να θυμούνται την καταγωγή τους και την ιστορία τους.

Κι αν κάποτε παραπονιούνται γιατί στο καφενείο του χωριού βρίσκεις φραπέ και κόκα κόλα και όχι τσάι του βουνού ή γιατί οι πέτρινες γούρνες τρέχουν το λιγοστό νεράκι τους πάνω από σκουπίδια, ίσως να ελπίζουν όσο ακόμα υπάρχουν άνθρωποι στις μέρες μας που κάνουν δωρεές κι όσο ακόμα η παράδοση είναι ζωή και όχι βιτρίνα.

Πολιτιστικό τοπίο της UNESCO το Μαίναλο

Εντάξει. Καλή η Μύκονος. Καλή και η Σαντορίνη. Πρέπει όμως κάποτε να αρχίσουμε να ανακαλύπτουμε τις υπεραξίες του τόπο μας. Το Μαίναλο και τα χωριά του φιγουράρουν πλέον ανάμεσα στα πολιτιστικά τοπία της UNESCO.

Η αναγνώριση ενός τόπου ως «πολιτιστικού τοπίου» δεν σημαίνει αυτομάτως μέριμνα και ανάδειξη μιας περιοχής. Κάποτε η UNESCO το έχει καταφέρει, άλλοτε όχι.

Γεγονός πάντως είναι ότι τα τελευταία χρόνια το Μαίναλο καταφέρνει να ακούγεται και να γίνεται πόλος έλξης για επισκέπτες. Η χάραξη του πρώτου διεθνώς πιστοποιημένου μονοπατιού **Menalon Trail** εντάσσεται σ' αυτό το πλαίσιο.

Τώρα, με την ένταξη του Μαινάλου στα πολιτιστικά τοπία της Ευρώπης, ελπίσουμε όλοι για το καλύτερο. Ο τόπος χρειάζεται ν' αναπτυχθεί τουριστικά, ν' αναδειχθεί ως θρησκευτικός, αρχαιολογικός, περιπατητικός και γαστρονομικός προορισμός. Αλλά, όπως προστάζει η αειφορία.

Το φυσικό τοπίο είναι ανεκτίμητο. Είναι κάτι σαν «προίκα». Ένα περιουσιακό απόθεμα. Το Μαίναλο πρέπει να συνεχίσει να είναι ένα κατοικημένο «ζωντανό» τοπίο.

Οι αδυναμίες, οι αστοχίες και τα προβλήματα πρέπει να επισημαίνονται. Η «MenalonTrail» (Κοινωνική Συνεταιριστική Επιχείρηση του Μαινάλου), έδωσε ραντεβού το Σάββατο 22 Απριλίου για τον εθελοντικό καθαρισμό του Μονοπατιού.

Ενώ οι ενδιαφερόμενοι προγραμμάτισαν τη συμμετοχή τους, η «MenalonTrail» αλλάζει την ημερομηνία. Αντί 22 Απριλίου έδωσε νέο ραντεβού το Σάββατο 27 Μαΐου 2017. Η αλλαγή, όπως ανέφερε, έγινε λόγω του κακού καιρού. Αποτέλεσμα αυτού ήταν να καθαριστούν τελικά μόνο 35 χιλιόμετρα του Μονοπατιού. Συγκεκριμένα καθαρίστηκε το τμήμα από Ελάτη έως Βυτίνα, από Σανατόριο - Βαλτεσινίκο - Κρύα Βρύση - Λαγκάδια, από Ζυγοβίστι έως Μπουρνιάδες. Στη Στεμνίτσα τον καθαρισμό έκανε ο Πολιτιστικός Σύλλογος σε συνεργασία με τα τοπικά καταστήματα.

Από αυτό το ραντεβού ήταν απούσα η ομάδα που θα καθάριζε το μονοπάτι από τη Νυμφασία στα Μαγούλιανα, διαδρομή περίπου εννιά χιλιομέτρων. Ο Θοδωρής Παπακονδύλης έδινε εξετάσεις, ενώ ο Άγγελος Αλεξόπουλος ήταν μεταξύ Σερβίας και μεταπτυχιακού.

Ο Γιάννης Λαγός, οικονομολόγος, ιδρυτής και πρόεδρος της «Μαίναλον Κοιν.Σ.Επ.», φρόντισε να μας ενημερώσει μέσω facebook ότι: «Όλοι οι εθελοντές παρά την κούρασή τους πέρασαν υπέροχα και δήλωσαν συμμετοχή στην επόμενη Tsapping Day (σ.σ. από την τσάπα, εργαλείο για σκάψιμο) του Menalon Trail του 2018 υπό έναν όρο: Να συμμετέχουν και ντόπιοι εθελοντές. Ως εκ τούτου του χρόνου κάθε χωριό θα πάρει όσους εθελοντές βάλει».

-Κύριε Λαγέ για να συμμετάσχουν και ντόπιοι εθελοντές, πρέπει να δείτε το ζήτημα του προγραμματισμού και της οργάνωσης. Δεν πρέπει να ξεχνάτε ότι οι Μαγουλιανίτες άνοιξαν χωρίς καμιά βοήθεια το Μονοπάτι τους.

-Εκείνο που κρατάμε από τη φετινή δράση καθαρισμού είναι η κινέζικη χείρα βοηθείας. Στους εθελοντές που βοήθησαν στο Βαλτενινίκο ήταν και τρία κορίτσια από την μακρινή Κίνα. Μετά τις εργασίες ο τοπικός Πολιτιστικός Σύλλογος «Η Κοίμηση της Θεοτόκου» φιλοξένησε όλη την παρέα σε ταβέρνα του χωριού και φρόντισε για τη μετακίνησή τους μέχρι τη Βυτίνα.

Μας κάνουν περήφανους

Δύο Μαγουλιανιτάκια ήταν εισηγητές στο Ετήσιο Συνέδριο των Οικονομολόγων Νοτίου Ευρώπης (Annual Meeting of the Association of Southern European Economic Theorists, ASSET 2016). Το συνέδριο διοργάνωσε, τον περασμένο Νοέμβριο στην Θεσσαλονίκη, το Τμήμα Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

Ο **Πέτρος Μηλιώνης**, επίκουρος καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Χρόνινγκεν, (Ολλανδία) ανέλυσε τη σχέση που υπάρχει ανάμεσα στο φόρο κεφαλαίου και την οικονομική ανάπτυξη (Is Capital Taxation Always Harmful Economic Growth?)

Η **Ευθυμία Κυριακοπούλου**, ερευνήτρια στο Πανεπιστήμιο του Λουξεμβούργου, μίλησε για τις επιδράσεις τριών εργαλείων περιβαλλοντικής πολιτικής (φόροι επί των εκπομπών, ανώτατα όρια εκπομπών και πρότυπα επιδοτήσεων) στην κερδοφορία και το μέγεθος των επιχειρήσεων (Environmental Policy and the Size Distribution of Firms!).

Νέο χαστούκι στο δήμο για το νερό

Εμείς σας τα λέγαμε και σας τα γράφαμε, αλλά η δημοτική αρχή νόμιζε ότι θα τη βγάλει καθαρή… Προς το παρόν ας περιμένει το Συμβούλιο της Επικρατείας, δηλαδή το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο για να τιμολογήσει!

Η Συντονιστική Επιτροπή Κατοίκων Βαλτεσινίκου κάνει εξαιρετική δουλειά. Στις 3 Ιουνίου κοινοποίησε την απόφαση του τριμελούς πρωτοδικείου Τρίπολης σχετικά με την προσφυγή και την αίτηση αναστολής κατοίκων του Βαλτεσινίκου κατά της απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου που καθορίζει τα τέλη ύδρευσης του έτους 2016.

Όπως ήταν αναμενόμενο το δικαστήριο αποδέχθηκε ότι οι προσφεύγοντες έχουν έννομο συμφέρον. Αμ πώς!

Με την ευκαιρία να αναφέρουμε ένα από τα προαπαιτούμενα του μνημονίου, που πολλοί δεν θέλουν καν να συζητούν. Από το 2018 αναμένεται να εφαρμοστούν τα νέα τιμολόγια νερού αφού προηγουμένως οι Αποκεντρωμένες Διοικήσεις συλλέξουν τα στοιχεία με τα οποία θα υπολογιστεί το κόστος νερού. Αυτό σημαίνει από του χρόνου αλλάζουν, δηλαδή αυξάνουν όλα στα τιμολόγια του νερού. Κάτι μου λέει ότι θα αποσυρθεί μέχρι και η ευνοϊκή διάταξη για τις ευπαθείς ομάδες. Προβλέπεται ότι η εφαρμογή του μειωμένου τιμολογίου δεν μπορεί να γίνεται σε βάρος της εφαρμογής της πλήρους ανάκτησης του κόστους!

Εννοείται ότι εμείς, οι καταναλωτές, θα χρηματοδοτούμε τα επενδυτικά σχέδια του παρόχου προκειμένου να παρέχει υπηρεσίες νερού!. Δεν το λέμε εμείς, αλλά τα μνημόνια και οι δανειστές, και αποδέχθηκαν δυστυχώς όλες οι Ελληνικές κυβερνήσεις των τελευταίων χρόνων. Π.Μ..

Η δωρεάν πρόσβαση στο ιντερνέτ (Free Wi-Fi) είναι το ζητούμενο όχι μόνο για τα Μαγούλιανα, αλλά και για άλλα τμήματα της χώρας. Τις προάλλες διάβαζα για δεκατρείς δημάρχους μικρών νησιών της χώρας που ζητούσαν από το επίσημο κράτος το αυτονόητο. Φαντάζομαι ότι η δική μας δημοτική αρχή δεν έχει προχωρήσει σε αντίστοιχη πρωτοβουλία γιατί έχει σοβαρότερα πράγματα να ασχοληθεί… Π.Μ.

Τοπωνύμια ιστορίας και πολιτισμού

Των ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ. ΛΑΓΟΥ – ΒΑΣΙΛΗ Κ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ*

Τα τοπωνύμια που αναφέρονται στη συνέχεια προέρχονται από το χειρόγραφο 392 του Χαρίλαου Σακελλαριάδη που βρίσκεται στο «Κέντρο Συντάξεως του Ιστορικού Λεξικού της Ακαδημίας Αθηνών».

Στο χειρόγραφο αυτό ο Χ. Σακελλαριάδης καταγράφει τα τοπωνύμια 15 οικισμών της Αρκαδίας και συγκεκριμένα των: Ζουνάτι, Κερπινή, Σέρβου, Ζάτουνα, Μαγούλιανα, Αράχωβα, Στεμνίτσα, Στρέζοβα, Καρνέσι, (από την Γορτυνία) και Ντάρα, Ζαράκοβα, Μερκοβούνι, Πιάνα, Συλίμνα, Περθόρι (από την Μαντίνεια). Από την συλλογή αυτή έχουν μεταγραφεί και δημοσιευθεί τα τοπωνύμια των οικισμών Σέρβου και Αράχωβας που υπάγονται σήμερα στην Δημοτική Ενότητα Ηραίας του Δήμου Γορτυνίας.

Η συλλογή των τοπωνυμίων που αναφέρονται στο χειρόγραφο 392 πραγματοποιήθηκε από τον Χ. Σακελλαριάδη το έτος 1919 και υποβλήθηκε για βράβευση σε διαγωνισμό της Γλωσσικής Εταιρείας. Η σχετική έκθεση της Επιτροπής Αξιολόγησης, που συγκροτείτο από τους Σ. Δεινάκι, Φ. Κουκουλέ και Α.Α. Παπαδόπουλο ως εισηγητή, δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «Αθηνά», φύλλο 37/1925, σελ. 228-229.

Η κατάταξη των τοπωνυμίων του οικισμού Μαγούλιανα γίνεται στις εξής κατηγορίες: Χωράφια, αμπέλια, βουνά, κρήναι και πηγαί. Κατά την μεταγραφή ακολουθήσαμε πιστά την ορθογραφία, το συντακτικό και την αρίθμηση του χειρόγραφου.

Όπως αναφέρεται στο χειρόγραφο, ο Χ. Σακελλαριάδης, κατέγραψε 60 τοπωνύμια καθ' υπαγόρευση του Κ. Παπαδημητρόπουλου, αποφοίτου Σχολαρχείου, κτηματίου.

Αξίζει να σημειώσουμε ότι τα τοπωνύμια αυτά είναι λίγα ως προς τον αριθμό για ένα τόσο μεγάλο οικισμό όπως είναι τα Μαγούλιανα. Σημειώνουμε ότι και σε άλλες ακόμα περιπτώσεις, όπου ο ίδιος δεν έκανε αυτοψία και κατέγραψε αυτά καθ' υπαγόρευση, αναφέρονται λίγα τοπωνύμια. Σχετικά παραδείγματα είναι των οικισμών Σέρβου, Αράχωβας, καθώς και μικρότερων οικισμών, όπως των Οχθίων, του Αναζίρη κ.α. Εκτιμούμε ότι η συγκέντρωση περισσοτέρων τοπωνυμίων από Μαγουλιανίτες και η δημοσίευση αυτών στο μέλλον, θα προσφέρει στους μελλοντικούς ερευνητές ένα πρωτογενές υλικό για την καταγραφή της τοπικής ιστορίας και του πολιτισμού. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι τα τοπωνύμια μπορούν να μας διηγηθούν την τοπική ιστορία που σχετίζεται άμεσα με τον παλαιότερο βίο, με τον ιδρώτα του αγρότη, τον μόχθο του κτηνοτρόφου.

Στα Οθωμανικά Κατάστιχα[1] των ετών 1566-1574 μ.Χ., ο οικισμός Μαγούλιανα υπαγόταν διοικητικά στον Καζά (Δήμο) της Καρύταινας και καταγράφονται 45 σπίτια μη μουσουλμάνων με 24 άγαμους μη μουσουλμάνους. Δηλαδή, 247 περίπου κατοίκους. Ο οικισμός αυτός αναφέρεται και ως Argirokasri (Αργυρόκαστρο).

Τα τοπωνύμια του οικισμού Μαγούλιανα

Χωράφια: Αύξων αριθμός 310.- στο πετρόβουνο, 311.- Στην Κατσίποδα, 312.- Στο μάδημα, 313.- Στου πικραμένου, 314.- Στην Έλισκα, 315.- Στην Καλογερόλακκα, 316.- Στου Μιχάλμπεη, 317.- Στις Κορυφές, 318.- Στον Άγιο Μάμα, 319.- Στο γερολάκκο, 320.- Στη λεύκα, 321.- Στην Ετέα, 322.- Στου Παλαιαλόγου, 323.- Στο Κουτσουπερό (δηλ. τόπος πλήρης από κουτσουπιές, είδος δέντρων αναφερομένων και είς την παροιμίαν: Πάρε ξύλο φκιάσε Γιάννη κι' από Κουτσουπιά Θανάσι), 324.- Στην αητοφωλεά, 325.- Στου Νικολτσά, 326.- Στου Καμπέα, 327.- Στο Κάστρο, 328.- Στη βίγλα, 329.- Στην Σφυρίδα[2], 330.- Στο Φασονέρι, 331.- Στην Κορφοξυλιά, 332.- Στου Πόντου, 333.- Στο Κοτσιλοβούνι, 334.- Στις Τρούπες, 335.- Στου Ζ|υ|αργί, 336.- Στην Εγκλένοβα[3], 337.- Στα Παρτόλια, 338.- Στον Κούτουλα (ωνομάσθη ούτω διότι υπάρχει εκεί πέτρα ομοία προς Κούτουλα, δηλ. προς το κουτάλι, δια του οποίου πήζουν το γάλα, 339.- Στου Κλαπέ, 340[4].- 341.- Στις νυφίτσες, 342.- Στο γιοματάρι, 343[5].- 344.- Στη Μπερβένογα, 345.- Στο Σκιστό.-

Αμπέλια: 346.- Στο Δρυμώνα, 347.- Στογ Κού|κ|καβο, 348.- Στο Καμάρι, 349.- Στις μηλιές, 350.- Στου Βουναρέκα, 351.- Στου Κέρη, 352.- Στη σέλα, 353.- Στη τσιφωτία, 354.- Στ' αστραπακαϋμένο, 355.- Στου Νάζου.-

Βουνά: 356.- Στον Τσέρο, 357.- Στο Τσιμποβούνι, 358.- Στην Ψηλονόχτη, 359.- Στη Βρωμοσέλα, 360.- Στη Γεροκορφή, 361.- Στις Νιξιές, 362.- Στο Ροκοβούνι, 363.- Στου Σχίζα, 364.- Στη Ντάρπαλη, 365.- Στου Πεισμωμένου, 366.- Στο 'Ρικό , 367.- Στου Κατσίμπα.-

Κρήναι, πηγαί: 368.- Στη Χαλικόβρυση, 369.- Στην Κοτσιλόβρυση, 370.- Στην απάνω βρύση, 371.- Στην Πουρναρόβρυση.

Ηλεκτρονικές πηγές

• Τοπωνύμια οικισμών περιοχής Ηραίας Γορτυνίας Αρκαδίας http://arcadians.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=1142:2017-05-14-17-48-45&catid=89

• Α' Παγκόσμιο Διαδικτυακό Παναρκαδικό Συνέδριο http://conference.arcadians.gr/media/L.Kayapinar-Leontari_el.pdf

** Ο Δημήτρης Λαγός είναι καθηγητής Τουριστικής Οικονομικής και Διοίκησης Τουριστικών Επιχειρήσεων στο Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων του Πανεπιστημίου Αιγαίου.*

- Ο Βασίλης Κ. Αναστασόπουλος είναι ερευνητής από το Ψάρι Ηραίας και διαχειριστής - υπεύθυνος των δικτυακών τόπων www.arcadians.gr και www.opsarion.gr

❐ Ο Χαρίλαος Σακελλαριάδης καταγόταν από τη Στεμνίτσα της Αρκαδίας. Όταν συνέλεξε τα πρώτα του τοπωνύμια (Χ 392) ήταν στρατιώτης και κατέγραψε αυτά όταν βρισκόταν σε άδεια. Όταν συνέλεξε τη δεύτερη συλλογή του (Χ. 504), υπηρετούσε ως δάσκαλος στην Ζάτουνα Αρκαδίας.

Παραπομπές

[1]. LeventKayapinar (2005:10), «Η Δημογραφική Δομή του Λιονταριού ή Καρύταινας».

[2]. Ίδιο τοπωνύμιο αναφέρει ο Χ. Σακελλαριάδης και στον οικισμό Λυκούρεσι της Ηραίας. Οι Δημήτρης Λαγός και Βασίλης Αναστασόπουλος (2017:7) στα τοπωνύμια της Ηραίας αναφέρουν ότι το τοπωνύμιο αυτό «βρίσκεται πλησίον του ρέματος της Γκούρας όπου και ομώνυμη βρύση και ερείπια μικρού οικισμού». Ίδιο τοπωνύμιο απαντάται και σε άλλους οικισμούς της Γορτυνίας.

[3]. Είναι μικρός οικισμός με το σημερινό όνομα Κρυονέρι που βρίσκεται επί της 5ης Μυκηναϊκής Οδού που ένωνε την αρχαία Γόρτυνα με την αρχαία Ολυμπία. Εδώ, ίσως είναι τοπωνύμιο των Μαγουλιάνων.

[4]. Δεν σημειώνει ότι είναι χωράφι και συνεχίζει από τον αρ. 341.

[5]. Ομοίως, και συνεχίζει από τον αρ. 344.

«Ο Σακελλαριάδης έγραψε ένα βιβλίο κατά παραγγελία»

Άτιμο πράμα το μυαλό. Διαβάζοντας τα τοπωνύμια των Μαγουλιάνων, δηλαδή το χειρόγραφο 392, η σκέψη «κόλλησε» στο ονοματεπώνυμο Χαρίλαος Σακελλαριάδης. Ναι, πρόκειται για τον πρώτο βιογράφο του ποιητή Κώστα Καρυωτάκη. Ο Σακελλαριάδης, σύμφωνα με τον σκηνοθέτη και σεναριογράφο της σειράς της ΕΤ-1 «Καρυωτάκης», Τάσο Ψαρρά: «δημιούργησε εν πολλοίς την εικόνα του πεισιθάνατου ποιητή. Έγραψε ένα βιβλίο το '38 κατά παραγγελία. Παρουσίασε τον Καρυωτάκη θλιμμένο, μελαγχολικό, καταθλιπτικό, πιθανό για να μη διαταραχθούν οι σχέσεις της οικογένειας με την Εκκλησία, που απομόνωνε τους αυτόχειρες, εκτός κι αν έπασχαν από κάποιο ψυχικό νόσημα».

Αν το μυαλό είναι άτιμο πράμα, το μόνο βέβαιο είναι ότι η αλήθεια και το ψέμα δοκιμάζονται στο χρόνο. Ο Σακελλαριάδης επιδίκασε στη Μαρία Πολυδούρη την περιβόητη ρήση «Ποτέ της δεν τον αγάπησε» (τον Καρυωτάκη). Μπορεί σήμερα όλοι να γελάνε με τη μικροψυχία και την αυθαίρετη ερμηνεία του Σακελλαριάδη, του πρώτου βιογράφου, αλλά και επιστήθιου φίλου του Καρυωτάκη. Αλλά… τέτοιο ολίσθημα και μάλιστα επίσημα και τυπωμένο σε βιβλίο!

Π.ΜΑΡΙΤΣΑΣ

-❐ Ως κερασάκι στην τούρτα το παρακάτω κείμενο. Πρόκειται για τη μελέτη «Ερμηνεία εβδομήντα σκλαβηνικών τοπωνυμιών της Αρκαδίας με τις λατινική – κέλτικη – αρβανίτικη – αρμανική», του Σωκράτη Ν. Λιάκου (Θεσσαλονίκη Ιούνιος 1981), σελ. 19.

«Μαγουλιανά. Το όνομα τούτο αλλά με τον τύπο Magliana, το έχουν περισσότεροι από δέκα οικισμοί της Ιταλίας. Η προέλευσί του από την λατινική λέξη magalia = καλύβια, δεν χρειάζεται αποδείξεις. Magaliami ήσαν οι Καλυβιάνοι της Νεογραϊκικης, η οποία ταύτισε το όνομα αυτό με τη λέξι της μάγουλο που και αυτό είναι λατινικό δάνεισμα.

Παρόμοια είναι επιπλέον και η λέξη μαγούλα = ύψωμα, τούμπα, η οποία προέκυψε από αντιμετάθεσι συλλαβών της λατινικής cumula, που στην αρβανίτικη έγινε gamula, ενώ στην ρουμάνικη πήρε τον τύπο mugula (από συμφυρμό και με την muga=cumulus) και moghila, το οποίο διεκδικεί αβάσιμα η Σλάβικη, αγνοώντας προφανώς ότι υπάρχει η ταυτόσημη λέξη μώβηλα της καρικής γλώσσας».

Τα αρχαιοπρεπή ονόματα είχαν τη τιμητική τους

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Η Ελάτη παλιότερα ονομάζονταν (Γαρζενίκο, Δίρρεμα). Το Καλονέρι, Σβόρνα. Το Αγιονέρι, Μπέτσι. Το Φαναράκι, Μπέχρου. Η Φτεριά, Τσιάρνη. Η Τουθόα, Τσίπολη. Το μικρό χωριό Δόξα, που βρίσκεται κοντά στο Σταυροδρόμι Τροπαίων το παλιό όνομά του ήταν Βρετεμπούγα. Το Θεόκτιστο έως το 1927 ονομαζόταν Τοπόριστα. Η Κερπινή, Μονάστρα. Να αναφέρουμε ότι η κοινότητα Κερπινής ιδρύθηκε τον Αύγουστο του 1912. Μετονομάστηκε σε Μονάστρα το 1927, αλλά Βασιλικό Διάταγμα επανάφερε το όνομα Κερπινή, το 1940. Η παλιότερη ονομασία της Μυγδαλιάς ήταν Γλανιτσιά, Σταυροκλήσι. Της Νυμφασίας, Γρανίτσα. Του Μεθυδρίου, Νεμνίτσα. Η αρχική ονομασία του χωριού Όχθια ήταν Καρακασάνι ή Καραχασάνι. Η Παναγιά, μας ενημερώνει η εγκυκλοπαίδεια Βικιπαίδεια: «παλαιότερα ονομαζόταν Ζέρζοβα (όνομα σλαβικό: "Ζερζ"=Γιώργος, "όβα"=τόπος), από τους πρώτους μόνιμους κατοίκους του, τους Σλάβους που κατέφτασαν στην περιοχή μεταξύ 6ου και 8ου αιώνα». Της Παναγίτσας το παλιό όνομα ήταν Γκιούσι. Παλαιά ονομασία του οικισμού Παρνασσός ήταν Μπράτιτσα. Του Λευκοχωρίου, Ρεκούνι. Του Σταυροδρομίου, Αλβάνιτζα. Των Τροπαίων, Βερβίτσα. Το χωριό Κατσουλιά μετονομάστηκε το έτος 1959 σε Περδικονέρι….

Η διαδικασία της αλλαγής των τοπωνυμίων τόσο στην περιοχή μας, όσο και σ' ολόκληρη την ελληνική επικράτεια, ξεκίνησε με τη σύσταση του Ελληνικού κράτους. Τα αρχαία ή αρχαιοπρεπή ονόματα είχαν τη τιμητική τους. Το παρόν έπρεπε να συνδεθεί με το ένδοξο αρχαιοελληνικό παρελθόν. Στις αρχές του 20ου αιώνα συστάθηκε επιτροπή γι' αυτό το σκοπό, με πρόεδρο τον σπουδαίο λαογράφο Νικόλαο Πολίτη και μέλη γνωστούς λογίους της εποχής. Εξελληνίστηκε ό,τι ηχούσε στα αυτιά ως σλάβικο, τούρκικο, αρβανίτικο, βλάχικο ή και φράγκικο, δηλαδή ξενόφωνο.

Στα σάιτ των χωριών της περιοχής μας διαβάζει κανείς ποιες ήταν η προηγούμενες ονομασίες.

Ας δώσουμε όμως το λόγο στον Χαρίλαο Σακελλαριάδη και στις δύο αδημοσίευτες συλλογές τοπωνυμιών, που ξεθάφτηκαν τώρα.Ύστερα από περίπου ένα αιώνα. Στο χειρόγραφο με αριθμό 504 του έτους 1930 αναφέρει σχετικά με την εργασία του:

«Η συλλογή των τοπωνυμίων Γορτυνίας αποτελεί συνέχειαν δύο άλλων συλλογών αι οποίαι απεστάλησαν εις Γλωσσικήν Εταιρείαν κατά 1919 και 1922. Περισυνέλλεξα ταύτα ως αυτοψίας διατρέξας όλην την Γορτυνίαν κατά τας περιοδείας μου τας γενομένας εκεί προ ετών προς περισυλλογήν γλωσσικού και λαογραφικού υλικού. Κατ' αρχάς ήρχισα την εργασίαν κατατάσσων τα τοπωνύμια κατά κατηγορίας, αναλόγως της προελεύσεώς των, σύμφωνα με το διάγραμμα που παραθέτη ο κ. Κυριακίδης εις την «Ελληνικήν Λαογραφίαν». Εσταμάτησα όμως την εργασίαν αυτήν διότι πλην του ότι έπρεπε να ανεύρω και νέας κατηγορίας, μη αναγραφομένας υπό του κ. Κυριακίδη, προσέκρουσα ακόμη και εις την άγνοιαν της Σλαυϊκής και Αλβανικής. Σημειωτέον ότι πλείστα όσα τοπωνύμια είναι Αλβανικής προελεύσεως, υπάρχουν δε είς χωρία τα οποία κατοικούν αποκλειστικώς Αλβανόφωνοι, όπως το Σαρακίνι, Παλούμπα, τα λεγόμενα Παπαδοχώρια, το Λυκούρεσι (αλβανική: δέρμα), το Ψάρι (αλβανική: άσπρο χώμα της). Κανείς έως τώρα δεν έχει αναφέρει περί της υπάρξεως αλβανοφώνων εις Γορτυνίαν. Ωμίλουν πέραν των αλβανικών εις τινα χωρία μέχρι προ τινών ετών ακόμη ως ενθυμούνται εις Δημητσάναν ένα γέροντα όστις ήξερε Αλβανικά και δια να τα ομιλήση μετάβαινε επίτηδες εις Ψάρι. Είς το τελευταίον αυτό χωρίον κατά τινα εκεί μετάβασιν του επισκόπου Γόρτυνος Φιλοθέου (απέθανε το 1874), ένα μικρό παιδί έλεγε την άλλην ημέραν είς τους συνομήλικούς του περιγράφων τον επίσκοπον «έρδι στέπι μας νιε μάδε Πρίφτι νιέ τζέτζερε ντέ κρίετε», δηλ. ήρθε σπίτι μας ένας μεγάλος παπάς με ένα τζέτζερη στο κεφάλι».

Ο Χαρίλαος Σακελλαριάδης διευκρινίζει ότι σε ελάχιστους οικισμούς της Γορτυνίας δεν έκανε αυτοψία και δεν παραλείπει να σημειώσει τους πληροφορητές του: «εγράφησαν καθ' υπαγόρευσιν Δημ. Πετροπούλου, ετών 18, ποιμένος αγραμμάτου ή εγράφησαν καθ' υπαγόρευσιν Νικ. Δημητροπούλου, δημοδιδασκάλου».

Στην επιστολή που ο Σακελλαριάδης έστειλε προς τους κριτές των χειρόγραφων συλλογών του, η οποία εμπεριέχει τη δική του κριτική αξιολόγηση, αναφέρει τα ακόλουθα: «αναγκαίον ήδη θεωρούμεν να είπωμεν ότι πάσας τας τοπωνυμίας συνελέξαμεν επιτοπίως και αν αύται στερούνται επιστημονικής επεξεργασίας, τολμώμεν να είπωμεν ότι δεν στερούνται περισσάς επιμελείας και ευσυνειδήτου καταγραφής. Αν τυχόν παρουσιάζωσιν ελλείψεις πολλάς, αν δεν ερμηνεύωνται ικανά, άτινα έδει να επεξηγώνται λεπτομερώς, αν αναγράφωνται απλώς και άνευ σχολίων τοπωνυμίαι, ων και η απλή μόνον εκφώνησις πείθει ημάς ότι ολόκληρος γλωσσικός, λαογραφικός και ιστορικός πλούτος λανθάνει υπ' αυτάς, τούτο αποδοτέον ουχί εις την ημετέραν αμέλειαν, αλλ' εις την έλλειψιν σχετικών πληροφοριών. Καθ' όσον ο γλωσσικός πλούτος λόγω επιδράσεως της εκ του σχολείου προερχομένης εκπαιδεύσεως όσημέραι εκλείπει, ο λαογραφικός θησαυρός σχεδόν έχει εξαφανισθεί και αι ιστορικαί παραδόσεις μόνον παρά τισι γέρουσιν αμείωτοι παραμένουν. Εντεύθεν και το θλιβερόν θέαμα παίδων αγνοούντων ότι προ 100 μόλις ετών υπήρχον Τούρκοι οι δυνάσται της πατρίδος των και δια πρώτην ήδη φοράν εν τω σχολείω μανθανόντων τούτο, ενώ είς κάθε βήμα έξω του χωρίου των υπάρχει και ανά μία τοπωνυμία δηλωτική τούτου, κάθε ράχη έχει και μίαν ιστορικήν παράδοσιν. Το πράγμα καθίσταται έτι θλιβερόν δεδομένου ότι η απώλεια των σχετικών εκάστης των τοπωνυμιών, αίτινες, πλην των άλλων αποτελούσι το κάτοπτρον ούτως ειπείν της κοινωνίας του τόπου εις όν αναφέρονται, αποβαίνει προς ανυπολόγιστον ζημίαν της επιστήμης. Ήρκει να είχομεν άπαντα τα σχετικά μιας εκάστης των τοπωνυμιών ενός τόπου και ευθύς θα είχομεν ουχί μόνον σαφή ιδέαν της γλώσσης του τόπου τούτου, αλλά και της ιστορίας και του ποιού της κοινωνίας προσετι|ά|δος μικράν απόδειξιν της χρησιμότητος των τοπωνυμίων δια την σαφή ιστορικήν εξέτασιν του τόπου, εις ον αναφέρονται αύται».

Ο Σακελλαριάδης, όπως παρατηρεί, σταμάτησε την εργασία αυτή επειδή δεν γνώριζε τη σλαβική γλώσσα και την αλβανική. Είναι μεταξύ άλλων, σίγουρος δηλαδή ότι τα τοπωνύμια που ακούει και καταγράφει είναι σλάβικα και αλβανικά!

Σημειωτέον, συνεχίζει: «…υπάρχουν δε είς χωρία τα οποία κατοικούν αποκλειστικώς Αλβανόφωνοι… Κανείς έως τώρα δεν έχει αναφέρει περί της υπάρξεως αλβανοφώνων εις Γορτυνίαν».

Όλα αυτά που λέει ο Σακελλαριάδης έχουν λιγότερη σχέση με τα τοπωνύμια και περισσότερη με τον Φαλμεράυερ. Τον Αυστριακό περιηγητή, δημοσιογράφο, πολιτικό και ιστορικό που διατύπωσε την άποψη ότι οι σύγχρονοι Έλληνες δεν έχουν καμία σχέση, από φυλετικής άποψης, με τους αρχαίους Έλληνες, αλλά αντ' αυτού προέρχονται από Σλάβους που εισέβαλαν στον Ελλαδικό χώρο κατά τον Μεσαίωνα και Αλβανούς που αναμείχθηκαν με Ελληνόφωνους μεν, όχι Έλληνες στο γένος, Βυζαντινούς πρόσφυγες από Μικρά Ασία, Βόσπορο και αλλού. Μόνο που ο Φαλμεράυερ δεν ήταν επιστήμονας και η μεθοδολογία που χρησιμοποίησε για να βγάλει τα συμπεράσματά του ήταν ανύπαρκτη. Δεν είναι τυχαίο που οι θεωρίες του απορρίφθηκαν νωρίς ως υποκειμενικές και αντιεπιστημονικές, ενώ ο ίδιος δέχτηκε επικρίσεις και από αρκετούς Ευρωπαίους ιστορικούς. Για πολλούς από τους επικριτές του το έργο του είναι βαθιά ιδεολογικό, οδηγούμενο από πολιτικά κίνητρα και φιλοδοξίες.

Η ιστορία, άλλωστε, έχει αποφανθεί ότι ο όποιος σλαβικός ή αλβανικός εποικισμός έγινε στον ελλαδικό χώρο φαίνεται να ήταν περιορισμένος σε σχέση με το μέγεθος του τοπικού πληθυσμού. Ο τοπικός πληθυσμός δεν εξαφανίστηκε.

Η ονοματοθεσία ενός τόπου είναι σημαντική υπόθεση αρκεί η ανθολόγηση να γίνεται με συγκεκριμένες επιστημονικές μεθόδους και εργαλεία. Τα τοπωνύμια άλλωστε, σύμφωνα με τον Αντώνιο Μηλιαράκη, Έλληνα γεωγράφο, πανεπιστημιακό και ιστορικό του 19ου αιώνα που διακρίθηκε για τις ιστορικές και γεωγραφικές μελέτες του, μοιάζουν με «επιγραφάς γεγλυμμένας επί του εδάφους».

Σήμερα, η πλέον επιστημονική μέθοδος για τη διερεύνηση της φυλετικής ταυτότητος είναι η μελέτη του γενετικού υλικού (DNA) του πληθυσμού. Η ανάλυση του DNA των σημερινών κατοίκων της Πελοποννήσου αποφάνθηκε ότι διαθέτει ελάχιστα (ποσοστό 0,2 έως 14,4%) στοιχεία σλαβικής προέλευσης. Πρόκειται για γενετική έρευνα διεθνούς επιστημονικής ομάδας για την καταγωγή των Ελλήνων της Πελοποννήσου, η οποία δημοσιεύτηκε στο European Journal of Human Genetics στις 8 Μαρτίου 2017 και συμπεραίνει ότι οι Έλληνες της περιοχής έχουν ισχυρότερη γενετική σχέση με άλλους νοτιοευρωπαϊκούς πληθυσμούς (Σικελούς και Ιταλούς) παρά με τους Σλάβους.

Π.ΜΑΡΙΤΣΑΣ

Το καφέ της... χαράς!

Ζωή είναι οι άνθρωποι που μας περιτριγυρίζουν. Η ζωή είναι στιγμές, βιωμένες εμπειρίες, εικόνες και μνήμες.

Είναι φορές που η δράση, η σκέψη, η χειρονομία ενός μόνου ανθρώπου, είναι αρκετή να επηρεάσει τη ζωή σου, ενίοτε και μια κοινότητα ανθρώπων.

Μια φορά και ένα καιρό ένα ζευγάρι διαφορετικών ανθρώπων εγκαταστάθηκε σε αυτή τη κοινότητα και, χωρίς να περάσει διάστημα προσαρμογής, έφερε αλλαγές – ανατροπές στη μικρή κοινωνία. Ξαφνικά η ζωή απόκτησε μια ομορφιά εναλλασσόμενη. Το καθημερινό και πεζό απέκτησε μια μαγεία. Κάθε μέρα ήταν αλλιώτικη από την προηγούμενη.

Η κάθε μέρα ήταν μια διαφορετική ζωγραφιά.

Ζωγραφιές πολλές που αρκετές φορές ήταν και προσωπογραφίες. Τα πρόσωπα γνωστά-καθημερινά αλλά μέσω του καμβά παίρναν μια άλλη όψη, κάποιες φορές πιο αληθινή και από τη πραγματικότητα.

Οι γεύσεις που προσφέρονταν ήταν διαφορετικές και πρωτόγνωρες για όλους. Γεύσεις όχι μόνο στον ουρανίσκο, γεύσεις από ζωή, από νέες ιδέες.

Η σκέψη απέκτησε ευελιξία, ο κόσμος γύρω έμοιαζε διαφορετικός, πιο κατανοητός μάλλον, χωρίς την προστατευτική γυάλα του δοκιμασμένου παρελθόντος. Άλλωστε για να φτάσεις στο σημείο της αμφισβήτησης πρέπει να διαθέτεις κριτική σκέψη. Αυτό είναι βασικός όρος. Είναι βασική προϋπόθεση.

Οι μικροί έγιναν πιο μεγάλοι και οι μεγάλοι πιο μικροί, οι αντιθέσεις που έφεραν μόνο δυο άνθρωποι είναι τόσο έντονες που δημιούργησαν κάτι αρκετά μεγάλο για να το αντέξει η μικρή κοινότητα.

Αν και με την φθορά του χρόνου επηρεάστηκαν και αυτοί που ζωγράφησαν όλο αυτό. Λες όμως και αυτό που ζωγράφισαν ότι το είχαν κάνει σ' ένα πίνακα πριν να το κάνουν ζωή.

Το δίδαγμα αυτής της ιστορίας είναι ότι μόνο οι άνθρωποι μπορούν να μας αλλάξουν και να μας κάνουν πιο πλούσιους, αρκεί να το αντέξουμε.

Αλλά ακόμη και αν δε το αντέξουμε μένει ο σπόρος. Η δίψα για ζωή. Το όνειρο, το ρίσκο και πάνω απ' όλα τα ρήγματα. Οι νέοι οφείλουν να τολμούν να αναμετρηθούν ακόμη και με το ανέφικτο.

ΠΕΤΡΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

☆ Η ιστορία εκτυλίχθηκε σε ένα ορεινό χωριό της Αρκαδίας στις αρχές της δεκαετίας του 1990.

Βιτρίνα για βραβείο

Το **παραδοσιακό κρεοπωλείο «Μαυραειδή»**, στην Βυτίνα βραβεύτηκε από το περιοδικό «Meat News», στο τεύχος Ιουλίου – Αυγούστου, για την καλύτερη βιτρίνα. Επιλέχθηκε μεταξύ σοβαρών ονομάτων από όλη τη χώρα, κερδίζοντας μάλιστα τη πρώτη θέση. Η σημαντική αυτή διάκριση ήταν κατά κάποιον τρόπο αναμενόμενη.

Το σύντομο χρονικό διάστημα της λειτουργίας του το συγκεκριμένο κρεοπωλείο έχει καινοτομήσει αρκετές φορές στη παρουσίαση ειδικά των ντόπιων προϊόντων που διαθέτει. Ενώ με τις επιλογές του έχει καταφέρει να κεντρίσει το ενδιαφέρον του κοινού.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

- **Ζούβελος Γ. Ηλίας** 50 ευρώ
- **Κοσιάβελου-Τζουτζούκου Αγ.** 50 ευρώ
- **Αλέξης Δημόπουλος** 200 ευρώ
- **Λιαρομμάτης Αθανάσιος** 20 ευρώ
- **Λούμου Αδαμαντία** 50 ευρώ
- **Κανελλόπουλος Παντελής** 20 ευρώ
- Ανώνυμος 100 ευρώ για καθαρισμό του χωριού

Οι υπόλοιπες συνδρομές θα δημοσιευτούν στο επόμενο τεύχος (Δεκεμβρίου)

ΤΖΙΑΒΑΡΑΣ
Καυσόξυλα
Βυτίνα Αρκαδίας
Κιν: 6978 941266 • Οικ: 2710 243738

Γρηγόρης Νικηταράς

Συλλεκτική Μαγουλιανίτικη ενδυμασία

Δόξα και τιμή στους ένδοξους προγόνους μας

Ο **Γρηγόρης Νικηταράς**, Μαγουλιανίτης 5ης γενιάς στην Ηλεία, μετά από εννιά χρόνια μοναχικής και επίπονης προσπάθειας συντήρησε την οικία των προγόνων του, η οποία χρονολογείτο από το 1855 και τη μετέτρεψε σε μουσείο. Στο χώρο φιλοξενούνται εργαλεία και Μαγουλιανίτικες φορεσιές.

Το σπίτι – μουσείο, που δοκιμάστηκε πολύ στον χρόνο από διάφορα φυσικά φαινόμενα, ανήκει στην οικογένεια **Χρήστου Αθανασίου Μελά**. Ήταν οι πρώτοι Μαγουλιανίτες που εγκαταστάθηκαν το 1850 στο χωριό Βροχίτσα Ηλείας. Σήμερα ανήκει στην 5η γενεά μελάδων.

Αυτή η προσωπική προσπάθεια, όπως ο κ. Νικηταράς δήλωσε «με έφερε αντιμέτωπο με το πρόσωπο του ύψιστου Θεού, καθώς και με τα στοιχεία της φύσης. Η πύρρειος θέλησή μου με κράτησε ψυχολογικά δυνατό ώστε να φτάσω στο πέρας των εργασιών. Δεν ξέρω τι ακριβώς κατάφερα, ίσως το πουν κάποτε οι νεκροί…».

Στην ωραία τελετή μνήμης, η οποία έλαβε χώρα στις 15 Ιουλίου 2017, έγιναν τα αποκαλυπτήρια της προτομής του Φωτάκου (Φώτιος Χρυσανθόπουλος), αγωνιστή της επανάστασης του 1821, υπασπιστή του Θεοδώρου Κολοκοτρώνη και απομνημονευματογράφου.«Ως Μαγουλιανίτης και ως Αρκάς στο αίμα, διάλεξα την προτομή του Φωτάκου για να δοξάσω τους προγόνους», ανέφερε ο κ. Νικηταράς.

Στη σύντομη ομιλία του ευχαρίστησε όλους όσοι τον τίμησαν με την παρουσία τους και ευχαρίστησε ιδιαίτερα τον πατέρα Παναγιώτη -ιερέα του χωριού, τον πρόεδρο Δημήτριο Δημητρουλόπουλο και τους γλύπτες Γεώργιο και Εμμανουήλ Ρούσση που φιλοτέχνησαν την προτομή του Μαγουλιανίτη ήρωα Φωτάκου.

Καύσωνας... με κουβέρτα!

Του ΘΟΔΩΡΗ Η. ΚΟΝΔΥΛΗ

Το ισχυρό επεισόδιο καύσωνα που έπληξε την χώρα μας στα τέλη Ιουνίου - αρχές Ιουλίου ήταν από τα ισχυρότερα και για τα Μαγούλιανα.

Για τέσσερις ημέρες το θερμόμετρο στο χωριό ξεπερνούσε τους 30 βαθμούς. Θερμοκρασίες που δεν είναι και τόσο σύνηθες για το χωριό. Αν και το βράδυ εννοείται ότι χρειάζονταν κουβερτούλα. Τα σπίτια βλέπετε ήταν ακόμα δροσερά.

Στις 29 Ιουνίου ο υδράργυρος έδειξε υψηλότερη θερμοκρασία 31,8℃. Στις 30 Ιουνίου 33,7℃. Την 1 Ιουλίου 34,9℃ και στις 2 Ιουλίου, τελευταία ημέρα του καύσωνα, 32,6℃.

Το επόμενο 24ωρο Δευτέρα 3 Ιουλίου η υψηλότερη θερμοκρασία έφτασε τους 23,6℃ , μια εντυπωσιακή πτώση 9 βαθμών!

Οι 34,9 που καταγράφηκαν την 1η Ιουλίου αποτελούν το 2ο υψηλότερο θερμοκρασιακό ρεκόρ που έχει καταγραφεί επισήμως στο ψηλότερο κατοικημένο χωριό της Πελοποννήσου. Στις 11 Ιουλίου του 1980 έχει καταγραφεί το απόλυτο ρεκόρ υψηλής θερμοκρασίας με 35,5 βαθμούς Κελσίου,

> Τέλη Ιουνίου, αρχές Ιουλίου σχεδόν όλη η χώρα είχε μετατραπεί σε καμίνι και έκαιγαν ακόμα και οι… πέτρες. Όχι όμως και στα Μαγούλιανα. Εδώ δεν ίδρωνες.
>
> 34,9℃ το δεύτερο υψηλότερο ρεκόρ. 35,5℃ το απόλυτο ρεκόρ καταγράφηκε το 1980.

σύμφωνα με τα στοιχεία από τον μετεωρολογικό σταθμό που λειτούργησε κατά το διάστημα 1975-1981 ο Ηλίας Μαριολόπουλος, ο «πατέρας» της σύγχρονης ελληνικής μετεωρολογίας και κλιματολογίας.

Άλλα ισχυρά θερμά επεισόδια που καταγράφηκαν ήταν τον Ιούλιο του 1977 με υψηλότερη θερμοκρασία 33,2℃, τον Ιούνιο του 1981 με 32,5℃, τον Ιούλιο του 1978 με 31,2℃ και τους μήνες Ιούλιο, Αύγουστο του 1979 με 30,2 βαθμούς.

Από το 1981 έως και το 2016 δεν υπάρχουν καταγραφές για την περιοχή που ενδεχομένως να έχουν σημειωθεί υψηλότερες θερμοκρασίες σε θερμά επεισόδια που έχουν πλήξει την χώρας, όπως αυτό του 2007 που πιθανότατα αν υπήρχε μετεωρολογικός σταθμός να κατέγραφε θερμοκρασίες μεγαλύτερες των 35℃ ή 36℃ .

Αξίζει να σημειώσουμε πως καθ' όλη την διάρκεια του ισχυρού θερμού επεισοδίου από 29 Ιουνίου έως 2 Ιουλίου 2017 η ελάχιστη θερμοκρασία νωρίς το πρωί δεν έπεσε κάτω από τους 20 βαθμούς Κελσίου, με την χαμηλότερη τιμή αυτό το τετραήμερο να σημειώνεται την πρώτη μέρα 29/6 με 20,1℃ και η υψηλότερη ελάχιστη τις πρώτες πρωινές ώρες του Σαββάτο 1η Ιουλίου με 25,1℃ !

Αν ρίξουμε μια ματιά στο περσινό καλοκαίρι του 2016, θα δούμε ότι ήταν αρκετά δροσερό με την θερμοκρασία να μην ξεπερνά τους 30 βαθμούς Κελσίου καθ' όλη την διάρκεια του τριμήνου, υψηλότερη θερμοκρασία στις 2 Αυγούστου με 29,7 βαθμούς!

-Εγώ πάντως αδυνατώ να χωνέψω μετά από τους δυο καύσωνες του Ιουλίου να πλακώνουν βροχές, σποραδικές καταιγίδες, ακόμα και χαλαζοπτώσεις. Όλα αυτά σε διάστημα 15 ημερών. Δε ξέρω αν τρελάθηκε ο Ιούλιος, αλλά αυτά είναι ακραία καιρικά φαινόμενα και όχι τα χιόνια το χειμώνα και η ζέστη το καλοκαίρι.

«Ανοιξιάτικες» εικόνες με χιόνι

Τα τελευταία χιόνια της Άνοιξης στα Μαγούλιανα καταγράφηκαν το Σάββατο 22 Απριλίου. Ο **Θοδωρής Η. Κονδύλης** (http: //www.metar.gr/camera/magouliana/) έκανε λόγο για μαγικές «ανοιξιάτικες» εικόνες…, ενώ το «Καλημέρα-Αρκαδία» τιτλοφορούσε το γεγονός ως εξής: «Απίστευτο. Χιόνισε στα Μαγούλιανα».

Οι μετεωρολόγοι προειδοποιούσαν για πρόσκαιρη κακοκαιρία με δυνατές βροχές και καταιγίδες, κανείς τους όμως δεν περίμενε ότι θα χιονίσει σαββατιάτικα στα Μαγούλιανα, λίγες μέρες μάλιστα πριν φτάσει ο Μάιος!

«Το γεγονός ότι το… έστρωσε στις 22 Απριλίου στα Μαγούλιανα, αποτελεί σίγουρα μία είδηση!», παρατηρούσε το «Καλημέρα-Αρκαδία».

@ **Ο Γεώργιος Σκοτίδας** μάς καλημερίζει από τον «Ξενώνας Ο πλάτανος»: Τα χιόνια της Άνοιξης ❄ ❄ ❄

Είναι λιγάκι δύσκολο να το χωνέψει ο κόσμος. Μακράν η καλύτερη ατάκα ανήκει στον **Παναγιώτη Αλεξόπουλο**: «Αν μου πεις ότι χιόνισε θα τραβάω τα μαλλιά μου… Τρεις φορές έχω αλλάξει ρολόι νερού».

Η **Μαίρη Γεωργούλη** ζητάει περισσότερες πληροφορίες: Πού είναι αυτό καλέ;

@ **Ευαγγελία Κόκορη**: Απίστευτο! Τι όμορφα να ήμουν για λίγο στο λατρεμένο μέρος. Φιλιά από Σπέτσες!!

@ **Μαριλένα Κανελλοπούλου**: Καλό χειμώνα!!

@ **Κώστας Παπαγεωργίου**: Ανάψτε το τζάκι!! χαχαχα

Το χιονισμένο τοπίο πουλάει. Η **Έλσα Πέτρουλα** φροντίζει να μας προσγειώσει: «Για όσους είναι έξω από το χώρο, είναι πολύ όμορφα. Ρωτήστε κι αυτούς που έχουν αγροτικές δουλειές. Θα τα κάψει όλα πάλι. Καλή δύναμη Μαριλένα μου».

@ **Μαίρη Γασπαράκη**: Χιόνι είναι αυτό; Απίστευτο!!

➢Το συμβάν το αναφέρουμε γιατί οι συνθήκες παγετού που επικράτησαν το ξημέρωμα της Κυριακής 23 Απριλίου (εορτής του Αγίου Γεωργίου), δεν άφησε καλλιέργεια και καρποφόρο δένδρο στην ευρύτερη περιοχή. Ουσιαστικά, χάθηκε η παραγωγή για το 2017. Η ζημιά από τον παγετό μοιάζει με εκείνη της καταστροφής από φωτιά.

-Ο προϊστάμενος του Οργανισμού Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛΓΑ) Τρίπολης Ηλίας Αγγελόπουλος πάντως φρόντισε να καθησυχάσει τους απογοητευμένους εναπομείναντες Αρκάδες παραγωγούς αναφέροντας, μεταξύ άλλων: «Για πρώτη φορά φέτος ο ΕΛΓΑ έχει μία ηλεκτρονική εφαρμογή, με τις δηλώσεις ζημιάς να γίνονται ηλεκτρονικά και όχι χειρόγραφα»!